

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Књига пророка Исаије

1 Виђење о Јуди и Јерусалиму, које је имао Исаија син Амоцов у време владавине јудејских царева Озије, Јоатама, Ахаза и Езекије.

Бунтовни народ

² Чујте, небеса, почуј, земљо, јер ГОСПОД говори:

»Подигао сам децу, одгајио их, али она се побунише против мене.

³ Во познаје свога власника и магарац јасле господарове, а Израел не познаје, мој народ не разуме.«

⁴ О, грешног ли народа, рода притиснутог кривицом, порода зликовачког, покварене деце. Оставили су ГОСПОДА, презрели Свеца Израеловог и окренули му леђа.

⁵ Зашто да још добијате батине? Зашто истрајавате у побуни? Сва вам глава болесна, срце изнемогло.

⁶ Од главе до пете нигде ништа здраво – повреде, модрице, отворене ране, ни очишћене, ни превијене, ни ублажене уљем.

⁷ Земља вам опустела, градови попаљени ватром. Њиве вам странци харају пред вама; пустоше их као што само странци умеју.

⁸ Кћи сионска остаде као сеница у винограду, као колибица у пољу краставаца, као град под опсадом.

⁹ Да нам ГОСПОД над војскама не остави неколико преживелих, постали бисмо као Содома,

на Гомору бисмо личили.

¹⁰ Чујте реч ГОСПОДЊУ, владари Содоме!

Послушај Закон нашега Бога, народе Гоморе!

¹¹ »Шта ће ми мноштво ваших жртава?«
пита ГОСПОД.

»Доста ми је овнујских паљеница и лоја утовљене теллади.

Није ми мила крв јунаца, јагњади и јарића.

¹² Кад долазите пред мене, ко то тражи од вас, то гажење мојих дворишта?

¹³ Не доносите више ништавне дарове!

Кâд ми се гади.

Млади месеци, суботе и сазивања сабора –

не подносим ваше грешне скупове.

¹⁴ Мрзим ваше младе месеце и празнике.

Терет ми постадоше, дојадило ми да их носим.

¹⁵ Кад раширите руке у молитви, сакрићу од вас своје очи.

И да ми мноштво молитви упутите, не бих их слушао.

Руке су вам огрезле у крви;

¹⁶ оперите се, очистите.

Склоните ми своја злодела испред очију!

Престаните да чините зло;

¹⁷ научите да чините добро.

Правду тражите, потлачене избављајте*,

сироче браните, за удовицу се заузимајте.

¹⁸ »Хајде да се расправимо«, каже ГОСПОД.

»Мада су вам греси као скерлет, могу да буду бели као снег.

*1:17 *потлачене избављајте* Овај хебрејски израз може да значи и »тлачитеља прекоревајте«.

Иако су црвени као гримиз,
могу да буду као вуна.
¹⁹ Ако будете хтели да се покорите,
јешћете најбоље плодове земље,
²⁰ а ако се одупрете и побуните,
мач ће вас прождрети«,
јер уста ГОСПОДЊА су говорила.
²¹ Како верни град постаде блудница!
Био је пун правде,
праведност је у њему пребивала,
а сада – убице.
²² Сребро ти се претворило у троску,
најбоље вино се разводнило.
²³ Владари ти бунтовници и другови
лопова;
сви одреда воле мито и јуре за
поклонима.
Сироче не бране,
удовичина парница не стиже пред
њих.
²⁴ Зато говори Господ, ГОСПОД над
војскама,
Силни Израелов:
»Ах, одморићу се од душмана
и осветити се непријатељима.
²⁵ Против тебе ћу окренути своју руку,
сасвим те очистити од троске
и уклонити сву твоју нечистоћу.
²⁶ Вратићу ти судије, као некад,
саветнике, као у почетку.
После тога ћеш се звати
Град праведности, Град верни.«
²⁷ Сион ће се откупити правдом,
његови покајници праведношћу.
²⁸ Бунтовници и грешници
биће скршени заједно
и биће затрти они који су оставили
ГОСПОДА.
²⁹ Стидећете се због храстова
које сте обожавали.
Биће вас срамота због вртова
које сте изабрали.
³⁰ Јер, ви ћете постати као храст
коме се суши лишће
и као врт у ком нема воде.
³¹ Јаки ће постати кучина,

а његово дело варница.
Заједно ће горети,
а никога да угаси.

2 Ово је Исаија син Амоцов видео о
Јуди и Јерусалиму:

Божија владавина

(Мих 4,1-3)

² У последње дане гора Дома
ГОСПОДЊЕГ
биће постављена за главну међу
горама.

Биће узвишена изнад брдâ
и сви ће се народи сливати к њој.

³ Многи народи ће доћи и рећи:

»Хајде, попнимо се на гору
ГОСПОДЊУ,

до Дома Бога Јаковљевог.

Он ће нас научити својим путевима
да бисмо његовим стазама ходали.«

Јер, из Сиона ће изаћи Закон,
Реч ГОСПОДЊА из Јерусалима.

⁴ Он ће судити међу народностима
и окончати спорове многих народа.

Они ће своје мачеве прековати у
раонике

и копља у косире.

Народ неће дизати мач на народ,
нити ће се више обучавати за рат.

⁵ Хајде, народе Јаковљев,
да у светлости ГОСПОДЊОЈ ходамо.

⁶ Напустио си свој народ,
народ Јаковљев,

јер су пуни сујеверја с истока.

Баве се враџбинама као Филистејци,
с туђинцима се договарају.

⁷ Земља им је пуна сребра и злата,
њиховом благу нема краја.

Земља им је пуна коња,
борним колима нема краја.

⁸ Земља им је пуна идола,
клањају се делу својих руку,
оном што су њихови прсти начинили.

⁹ Зато ће човек бити унижен,
сви људи понижени –

немој да им опростиш.

¹⁰ Уђи међу стење,
 сакриј се у земљу
 од страхоте ГОСПОДЊЕ
 и сјаја његовог величанства.
¹¹ Обориће се поглед бахатога
 и људска охолост биће понижена.
 Тога дана једино ће се ГОСПОД
 узвисити.
¹² Јер, ГОСПОД над војскама спремио
 је дан
 за све охولة и надмене,
 за све што се уздигло –
 и биће понижени –
¹³ за све либанске кедрове,
 високе и надмене,
 и све башанске храстове,
¹⁴ за све уздигнуте горе
 и сва висока брда,
¹⁵ за сваку узвишену кулу
 и сваки утврђени зид,
¹⁶ за сваку трговачку*, лађу
 и сваки гиздави брод.
¹⁷ Биће унижена човекова бахатост
 и понижена људска охолост.
 Тога дана једино ће се ГОСПОД
 узвисити,
¹⁸ а идоли ће нетрагом нестати.
¹⁹ Људи ће бежати у пећине у стенама
 и у рупе у земљи
 од страхоте ГОСПОДЊЕ
 и сјаја његовог величанства
 кад он устане да потресе земљу.
²⁰ Тога дана људи ће
 кртицама и слепим мишевима
 бацати своје идоле од сребра и идоле
 од злата,
 које су направили да им се клањају.
²¹ Бежаће у процепе стена
 и под високе литице
 од страхоте ГОСПОДЊЕ
 и сјаја његовог величанства
 када он устане да потресе земљу.
²² Не уздајте се у човека,
 који има само дах у ноздрвама –

јер, шта он вреди?

Суд над Јерусалимом и Јудом

³ Ево, Господ, ГОСПОД над
 војскама,
 одузеће Јерусалиму и Јуди
 и залихе и ослонац:
 све залихе хлеба
 и све залихе воде,
² ратника и војника,
 судију и пророка,
 врача-погађача и старешину,
³ заповедника над педесет и
 угледника,
 саветника, вештог занатлију и
 умешног кротитеља змија.
⁴ »Слуге ћу им дати за поглаваре,
 ветропири ће владати над њима.
⁵ Људи ће тлачити један другог,
 сваки свога ближњег.
 Младић ће се дићи на старца,
 простак на часнога.«
⁶ Човек ће зграбити брата
 у кући свога оца
 и рећи: »Ти имаш огртач,
 ти нам буди поглавар.
 Узми ово расуло у своје руке.«
⁷ А овај ће се побунити тога дана:
 »Нећу да будем исцелитељ.
 Немам у кући ни хлеба ни одела.
 Не постављај ме за поглавара
 народу.«
⁸ Јерусалим тетура, а Јуда пада,
 јер су им речи и дела против
 ГОСПОДА,
 па пркосе погледу његове Славе.
⁹ Израз њиховог лица сведочи против
 њих.
 Као Содом се размеђу својим грехом
 и не крију га.
 Тешко њима!
 На себе су навукли несрећу.
¹⁰ Кажите праведнима да ће им бити
 добро,

*2:16 *трговачку* Дословно: таршишку.

јер ће уживати у плодовима својих дела.

¹¹Тешко опакоме! Снаћи ће га несрећа,
на њега ће пасти његова дела.

¹²Глачитељи окрутно поступају с мојим народом,
повериоци владају над њим*.

Мој народе, твоји водичи те заводе,
скрећу те са стазе.

¹³ГОСПОД устаје да се расправи,
устаје да суди народи.

¹⁴ГОСПОД се суди
са старешинама и поглаварима свога
народа:

»Опуштошили сте мој виноград,
у кућама вам опљачкано од сиротиње.

¹⁵С којим правом сатирете мој народ
и сиротињи гњечите лице?«
говори Господ, ГОСПОД над војскама.

¹⁶ГОСПОД каже:

»Надмене су сионске жене.
Високо уздигнуте главе ходају
и очијукају,
поцупкују и врцкају,
звечајући ножним гривнама.

¹⁷Зато ће им Господ израђавити
главу,

ГОСПОД им оћелавити теме.«

¹⁸Тога дана ће Господ стргнути
њихове украсе: ножне гривне и
чалме и огрлице у облику месеца,

¹⁹минђуше и наруквице, велове ²⁰и
капице, ножне ланчиће и тканице,
бочице с мирисима и амајлије,

²¹печатњаке и носне прстенове,
²²свечане хаљине, плаштеве и
мараме, торбице ²³и провидне

хаљине, ланене кошуље, оглавља и
шалове.

²⁴Место миомириса биће смрад,
место тканице – конопац,
место коврца – ћелавост,

место лепе одеће – кострет,
место лепоте – жиг.

²⁵Мушкарци ће ти пасти од мача,
твоји ратници у боју.

²⁶Нарицаће и туговати твоје капије;
седећеш на земљи без игде ичега.

4 Тога дана седам жена ће се
отимати

о једног човека,

говорећи: »Свој хлеб ћемо јести

и своју одећу носити,

само нам дај да се твојим именом
зовемо;

уклони нашу срамоту.«

Изданак ГОСПОДЊИ

²Тога дана Изданак ГОСПОДЊИ
биће диван и славан, а плодови земље
понос и слава преживелих у Израелу.

³Они који остану на Сиону, који
остану у Јерусалиму, зваће се свети
– сви они који су уписани међу

живе у Јерусалиму. ⁴Господ ће духом
који суди и огњеним духом спрати
нечист са сионских жена и избрисати

трагове крви из Јерусалима. ⁵Тада ће
ГОСПОД над целом гором Сион и над
онима који се тамо окупљају створити

облак од дима дању и сјај пламтећег
огња ноћу. Над свом Славом биће
покрив. ⁶Биће то сеница која штити

од жеге дана и уточиште и заклон од
олује и кише.

Песма о винограду

5 Певаћу сада драгоме своме,
песму драгога свога

о винограду његовом:

Мој драги је имао виноград
на падини родног брега.

²Окопао га је и искрчио камење,
па најбољу лозу посадио.

Саградио је кулу-стражару усред њега

*3:12 *Глачитељи ... њим* Овај текст на хебрејском може да значи и »дерани мој народ глаче, жене владају над њим«.

и ископао муљачу.
Надао се да ће родити грозђе,
а он роди вињагу.
³»Сада, житељи Јерусалима
и ви, Јудеји,
пресудите између мене
и мога винограда.
⁴Шта се још могло учинити за мој
виноград
а да ја нисам учинио?
Кад сам се надао да ће родити грозђе,
зашто је родио вињагу?
⁵Рећи ћу вам сада
шта ћу урадити са својим
виноградом:
Уклонићу му живицу,
и биће опустошен.
Развалићу зид око њега,
и биће изгажен.
⁶У пустолину ћу га претворити,
необрезаног и некопаног;
у њему ће расти драч и трње.
И заповедићу облацима
да га кишом не заливају.«
⁷Јер, виноград ГОСПОДА над
војскама
јесте народ Израелов,
а Јудеји
врт милине његове.
Надао се правди,
а кад тамо – крвопролиће;
праведности се надао,
а кад тамо – вапај.

Прекори и осуда

⁸Тешко вама који кућу додајете кући
и спајате њиву с њивом,
док све не заузме
и не останете сами да живите у
земљи.

⁹ГОСПОД над војскама на моје уши
рече:
»Да, многе куће ће опустети;
велике и лепе куће остаће без станара.
¹⁰Десет јутара* винограда даће само
бат[†] вина,
хомер[‡] семена само ефу[¶] жита.«
¹¹Тешко онима који устају рано
да би трчали за пићем
и који до касно у ноћ седе
док их вино не распали.
¹²На гозбама им харфе и лире,
даире, фруле и вино,
а за дела ГОСПОДЊА не маре,
његово дело не поштују.
¹³Зато ће мој народ отићи у
изгнанство,
јер нема памети.
Његови угледници умираће од глади,
а прост народ изгарати од жеђи.
¹⁴Зато је Шеол увећао своју
прождрљивост
и неизмерно разјапио своје чељусти.
У њега ће сићи његови племићи и
прост народ,
са његовим букачима и весељацима.
¹⁵Зато ће човек бити унижен,
сви људи понижени
и оборен поглед бахатих.
¹⁶А ГОСПОД над војскама уздићи ће
се делећи правду
и Свети Бог праведношћу показати
своју светост.
¹⁷Тада ће јагањци пасти као на свом
пашњаку
и утовљене овце и јарићи брстити
међу рушевинама.
¹⁸Тешко онима који грех вуку
конопцима преваре
и кривицу као колском ужади,

*5:10 *Десет јутара* Дословно: десет јармова; то јест: површина земље коју десет волова може да узоре за један дан.

†5:10 *бат* 22 литра.

‡5:10 *хомер* 220 литара.

¶5:10 *ефу* 22 литра.

¹⁹ који говоре: »Нека похита,
нека пожури са својим делом,
да га видимо.
Нека се приближи,
нека дође наум Свеца Израеловог,
да бисмо знали.«
²⁰ Тешко онима који зло зову добрим,
а добро злим,
који таму приказују као светлост,
а светлост као таму,
који горко приказују као слатко,
а слатко као горко.
²¹ Тешко онима који су мудри у својим
очима
и сами пред собом паметни.
²² Тешко онима који су јунаци у
испијању вина
и храбри у мешању пића,
²³ који за мито ослобађају кривца,
а недужноме ускраћују правду.
²⁴ Зато, као што пламени језици
прождиру стрњику
и осушена трава нестаје у пламену,
тако ће им иструнути корен
и цвет им се разлетети као прах,
јер су одбацили Закон ГОСПОДА над
војскама
и презрели Реч Свеца Израеловог.
²⁵ Зато је ГОСПОД плануо гневом на
свој народ,
па на њега дигао руку и покосио га.
Планине се потресосе,
лешеве по улицама леже као смеће.
Али његов гнев се не стиша,
рука му је још подигнута.
²⁶ Он подиже барјак далеким
народима,
звиждуком их позва с краја земље,
и ево их, стижу хитро, брзо!
²⁷ Нико од њих се не умара и не
посрће,
нико не дрема нити спава.
Ниједан појас није отпасан,
ниједан ремен на сандали покидан.
²⁸ Стреле им оштре,
сви лукови натегнути,

копита њихових коња као кремен,
точкови кола као вихор.
²⁹ Рика им је као лавља,
као млади лавови ричу.
Реже и свој плен грабе и односе,
а никога да избави.
³⁰ Тога дана ће хучати над Израелом
као када хуче морски таласи.
Погледаш ли земљу – све тама,
невоља,
облаци прогутали светлост.

Исаијино послање

6 Оне године када је умро цар
Озија, видех Господа како седи
на престолу, високом и узвишеном, а
скутови његовог огртача испуњавају
Храм. ² Над њим су стајали серафими,
од којих је сваки имао шест крила:
два крила да заклони лице, два да
заклони ноге и два да њима лети.
³ Они су довикивали један другом:
»Свет, свет, свет је ГОСПОД над
војскама!
Сва земља је пуна његове Славе!«
⁴ Од гласа оних који су довикивали
тресли су се довраци и прагови, а
Храм се испунио димом.
⁵ Ја рекох: »Тешко мени, пропадох!
Јер, човек сам нечистих усана и
живим међу народом нечистих усана,
а моје очи видеше Цара, ГОСПОДА
над војскама.«
⁶ Тада до мене долете један од
серафима. У руци му је била жеравица
коју је машицама узео са жртвеника.
⁷ Он ми њоме дотаче уста и рече: »Ево,
ово ти је дотакло усне; твоја кривица
је уклоњена и грех опроштен.«
⁸ Тада чух глас Господњи како
говори: »Кога да пошаљем? И ко ће
поћи за нас?«
А ја рекох: »Ево мене! Мене
пошаљи!«
⁹ Он рече: »Иди и реци овом народу:

,Слушали и слушали, али не разумели;

гледали и гледали, али не видели.⁴

¹⁰ Отврдни срце овом народу; отупи им уши и затвори им очи.

Иначе би очима видели, ушима чули, срцем разумели и обратили се и излечили.«

¹¹ Ја рекох: »Докле, Господе?«

А он одговори:

»Док градови не буду рушевине и без житеља;

док куће не буду без игде икога и њиве пропале и опустошене;

¹² док ГОСПОД људе не протера далеко

и земља сасвим не опусти.

¹³ Ако их и десетина остане, и они ће бити затрвени.

Али, као смрдљика или храст када се посеку до пања,

њихов пањ биће света семенка.«

Емануил

7 У време владавине јудејског цара Ахаза сина Јоатама сина Озијиног, арамејски цар Рецин и израелски цар Пеках син Ремалјин кренуше да нападну Јерусалим, али нису могли да га заузму.

² Када су Давидовој владарској кући јавили: »Арам је склопио савез са Ефремом«, Ахаз и његов народ задрхташе као што дрвеће у шуми затрепери на ветру.

³ Тада ГОСПОД рече Исаији: »Ти и твој син Шеар-Јашув изађите у сусрет Ахазу на крају водовода Горњег језерцета, на путу за Перачево поље. ⁴ Кажу му: „Пази, смири се и не бој се. Не обесхрабруј се због ова два задимљена угарка, због љутог гнева Рециновог и Арамовог и сина Ремалјиног. ⁵ Арам, Ефрем

и син Ремалјин заверили су се да те униште, говорећи: ⁶ »Хајде да нападнемо Јуду, да је растргнемо и поделимо између себе, па да над њом за цара поставимо Тавееловог сина.««

⁷ Али овако каже Господ ГОСПОД: »То се неће догодити, неће се збити,

⁸ јер глава Арама је Дамаск, а глава Дамаска само Рецин.

За шездесет пет година Ефрем, смрвљен, неће бити народ.

⁹ Глава Ефрема је Самарија, а глава Самарије само син Ремалјин.

Не будете ли чврсто веровали, нећете се одржати.«

¹⁰ ГОСПОД опет рече Ахазу:

¹¹ »Затражи од ГОСПОДА, свога Бога, знак из најдубљих дубина или са највиших висина.«

¹² Али Ахаз рече: »Нећу то да тражим; нећу да искушавам ГОСПОДА.«

¹³ Тада Исаија рече:

»Чујте, Давидова владарска кућо! Зар вам није доста што додијавате људима, него додијавате и мом Богу?

¹⁴ Зато ће вам сâм Господ дати знак: Ево, девица је трудна и родиће сина, и даће му име Емануил*. ¹⁵ Он ће јести урду и мед док не научи да одбацује зло, а бира добро. ¹⁶ А пре него што дечак научи да одбацује зло, а бира добро, опустеће земља двојице царева од којих стрепиш.

¹⁷ »ГОСПОД ће на тебе, твој народ и породицу довести дане каквих није било откад се Ефрем одвојио од Јуде: довешће цара Асирије.

¹⁸ »Тога дана ГОСПОД ће зазвиждати мувама које су на крајевима египатских река и пчелама у Асирији, ¹⁹ и оне ће доћи и

*7:14 Емануил (хебрејски: *Имануел*) значи »Бог је с нама«.

настанити се у дубоким кланцима и у пукотинама стена, по свим трњацама и појилиштима. ²⁰ Тога дана Господ ће ти обријати главу и длацице међу ногама, а скинуће ти и браду, бритвом унајмљеном с оне стране Еуфрата* – царем Асирије.

²¹ »Тога дана човек ће држати краву и две козе ²² и, пошто ће му оне давати обиље млека, он ће се хранити урдом. Ко год остане у земљи, храниће се урдом и медом. ²³ Тога дана где год је било хиљаду лоза вредних хиљаду шекела† сребра, биће само драч и трње. ²⁴ Људи ће онамо ићи с луком и стрелом, јер ће сва земља зарастати у драч и трње. ²⁵ А из страха од драча и трња, нећете више ићи ни на једно од брда некад обрађиваних мотиком – по њима ће пасти говеда и газити ситна стока.«

Бог ће довести Асирце да казне Израел

8 ГОСПОД ми рече: »Узми велику плочу и на њој напиши обичном писаљком: Махер-Шалал-Хаш-Базово.«

² Ја узех за поуздане сведоке свештеника Урију и Захарију сина Јеверехиног.

³ Потом сам спавао с пророчицом‡, и она затрудне и роди сина.

ГОСПОД ми рече: »Дај дечаку име Махер-Шалал-Хаш-Баз⁴, ⁴ јер, пре него што дечак научи да каже ‚оче‘ и ‚мајко‘, цар Асирије ће однети богатство Дамаска и плен Самарије.«

⁵ И још ми ГОСПОД рече:

⁶ »Пошто је овај народ одбацио

мирне воде Шилоаха и одушевљава се Рецином и сином Ремалјиним, ⁷ Господ ће на њега довести воде Еуфрата[§], силне и велике – цара Асирије у свем његовом сјају. Оне ће преплавити све своје прокопе, излити се преко својих обала ⁸ и провалити у Јуду.

Ковитлаће кроз њу и поплавити је, све до грла јој се попети. Његова раширена крила прекриће ти сву земљу, Емануиле.«

⁹ Испустите ратни поклич, народи, и бићете сатрти.

Слушајте, све далеке земље: Спремите се за бој, и бићете сатрте.

¹⁰ Скујте ратни науи – биће осујећен; склопите споразум – неће се одржати.

Јер, Бог је с нама.

¹¹ ГОСПОД ми овако рече док ме је држао чврстом руком и опомињао ме да не идем путем којим иде овај народ:

¹² »Не зови завером све што овај народ зове завером. Не бој се онога чега се они боје; не стрепи од тога.

¹³ ГОСПОДА над војскама сматрај светим;

њeга треба да се бојиш, од њeга да стрепиш,

¹⁴ и он ће ти бити уточиште.

Али за оба народа Израелова биће он камен спотицања и стена саблазни,

*7:20 *Еуфрата* Дословно: реке.

†7:23 *хиљаду шекела* 11,4 килограма.

‡8:3 *пророчицом* Вероватно: својом женом.

§8:3 *Махер-Шалал-Хаш-Баз* значи »хитар на пљачку, брз на плен«.

§8:7 *Еуфрата* Дословно: реке.

а житељима Јерусалима
замка и клопка.

¹⁵ Многи од њих ће се спотаћи,
пасти и сломити се,
упасти у клопку и бити ухваћени.»

¹⁶ Завежи пропис
и запечати закон међу мојим
ученицима.

¹⁷ Чекаћу ГОСПОДА,
који своје лице крије од народа
Јаковљевог,
њему ћу се надати.

¹⁸ Ево мене и деце коју ми је дао
ГОСПОД. Ми смо знак и знамење
Израелу од ГОСПОДА над војскама,
који пребива на гори Сион.

¹⁹ Када ти кажу: »Питај медијуме
и призиваче духова, који шапућу и
мрмљају. Зар народ не треба да
пита своје богове? Зар не треба да
пита мртве у име живих?« ²⁰ Држи
се Закона и прописа. Ако не говоре
у складу с овом речју, нема за њих
свитања. ²¹ Измучени и гладни лутаће
земљом. Када огладне, побеснеће.
Упреће поглед ка небу и проклети
свога цара и свога Бога. ²² Погледају
ли по земљи, видеће само невољу
и таму и страшну тескобу, и биће
бачени у потпуну таму.

Будући цар

9 Али неће више бити тескобе
за оне који су били у невољи.
Бог је у прошлости унизио земљу
Завулонову и земљу Нефталимову,
али у будућности ће указати
част земљи уз пут према мору,
с оне стране Јордана – Галилеји
незнабожачкој.

² Народ који живи у тами
виде светлост велику;
онима који живе у земљи сенке смрти
светлост засја.

³ Умножио си народ
и радост му увећао.

Радују се пред тобом
као што се људи радују жетви,
као што се радују када деле плен.
⁴ Јер, сломио си јарам који их је
притискао,

мотку на њиховим плећима,
батину њихових тлачитеља,
као у време победе над Мидјаном.

⁵ Изгореће свака ратничка чизма
и свака одора натопљена крвљу –
биће гориво огњу.

⁶ Јер, дете нам се родило,
сина смо добили;
власт му је на плећима.
Име му је Саветник дивни, Бог силни,
Отац вечни, Кнез мира.

⁷ Његовој силној власти
и миру неће бити краја.
Владаће на престолу Давидовом
и над његовим царством,
учврстивши га и одржавајући
на правди и праведности,
од тада па до века.
Учиниће то ревност ГОСПОДА над
војскама.

Божји гнев према Израелу

⁸ Господ посла реч против Јакова
и она паде на Израела.

⁹ Сав народ ће знати,
Ефрем и житељи Самарије,
који говоре надменог и бахатог срца:

¹⁰ »Цигле попадаше,
али зидаћемо од тесаног камена;
смоквина стабла посечена,
али заменићемо их кедровима.«

¹¹ Али ГОСПОД ојача Рецинове
душмане,
нахушка његове непријатеље.

¹² Арамејци са истока, Филистејци са
запада
разјапљеним устима прождреше
Израел.

И поред тога, његов гнев се не
одврати,
још му је рука подигнута.

¹³ Али народ се не врати
ономе који га удари
и не потражи ГОСПОДА над војскама.

¹⁴ Зато ће ГОСПОД Израелу одсећи и
главу и реп,

и палмову грану и трску у истом дану:

¹⁵ старешине и угледници су глава,
а реп пророци који уче лажи.

¹⁶ Вође овог народа заводе га,
па вођени одоше странпутицом.

¹⁷ Зато Господ неће бити задовољан
младићима,
нити ће се сажалити на сирочад и
удовице.

Јер, сви су безбожни и зли,
сва уста изричу будалаштине.

И поред свега, његов гнев се не
одврати,

још му је рука подигнута.

¹⁸ Да, opakост пламти као огањ,
драч и трње прождире,

шумске шипраге пали,
па се као стуб дима подиже увис.

¹⁹ Гневом ГОСПОДА над војскама
биће земља спаљена

и народ постати гориво огњу.

Нико свога брата неће поштедети.

²⁰ Прождираће здесна, а остати
гладни;

јешће слева, а неће се најести.

Сваки ће се хранити месом свога
порода:

²¹ Манасија ће јести Ефрема, Ефрем
Манасију,

а обојица заједно Јуду.

И поред свега, његов гнев се не
одврати,

још му је рука подигнута.

10 Тешко онима који доносе
неправедне законе,
онима који издају тлачитељске
уредбе,

² да сиромаше лише права

и ускрате правду потлаченима мога
народа,

да од удовица начине плен

и да опљачкају сирочад.

³ Шта ћете учинити на дан казне,
када несрећа дође издалека?

Коме ћете отрчати по помоћ?

Где ћете оставити своје богатство?

⁴ Остаће вам само да се згурите међу
сужњима

или да паднете међу побијене.

И поред свега, његов гнев се не
одврати,

још му је рука подигнута.

⁵ Тешко Асирцу, шиби мога гнева,
у чијој руци је батина моје срџбе!

⁶ Шаљем га против безбожног народа,
против народа који ме разгневи,

да га оробу и опљачка,

да га изгази као блато на улици.

⁷ Али њему то није намера,
није то оно што је наумио –

он би да затре

и истреби многе народе.

⁸ »Зар сви моји заповедници нису
цареви?« говори он.

⁹ »Зар није Кално прошао као
Кархемиш,

Хамат као Арпад,

Самарија као Дамаск?

¹⁰ Као што ми рука дограби царства
идолâ,

чији ликови надмашише оне из
Јерусалима и Самарије,

¹¹ исто ћу учинити са Јерусалимом и
његовим ликовима

као што сам са Самаријом и њеним
идолима.«

¹² Када Господ заврши све што
има да уради са гором Сион и
са Јерусалимом, рећи ће: »Казнићу
бахато хвалисање асирског цара и
охолост у његовим очима. ¹³ Јер, он
каже:

»,То сам урадио снагом своје руке

и својом мудрошћу, јер сам уман.

Уклонио сам међе народима,

опљачкао њихова блага;

као јунак сам покорио њихове
владаре.

¹⁴ Моја је рука нашла богатство
народâ

као што се налази гнездо.

Као што се купе остављена јаја,
тако сам ја покупио све земље,
и нико не лепетну крилом,
нити уста отвори да пијукне.«

¹⁵ Зар се секира хвалише над оним ко
њоме замахује,

или се тестера велича над оним ко
њоме реже?

Као да шибâ узмахује оним ко је диже
или као да батина диже онога ко није
дрво!

¹⁶ Зато ће Господ, ГОСПОД над
војскама, на његове ухрањене
послати болест од које се копни,
под његовим сјајем запалити буктећи
огањ.

¹⁷ Светлост Израелова постаће огањ,
његов Светац пламен.

У једном дану ће му трње и драч
запалити и прождрети.

¹⁸ Сјај његових шума и плодних поља
потпуно ће уништити,
и биће као када болесник копни.

¹⁹ Стабала која остану у његовој шуми
биће толико
да их и дете може пописати.

Остатак Израелов

²⁰ Тога дана Остатак Израелов,
преживели народа Јаковљевог,
неће се више уздати
у онога који их је покосио,
него ће се истински уздати у
ГОСПОДА,

Свеца Израеловог.

²¹ Остатак ће се вратити,
Остатак Јаковљев ће се вратити Богу
силноме.

²² Ако твога народа, Израеле, буде
колико и морског песка, ипак ће се
вратити само Остатак. Одређено је

уништење, свеопште и праведно.
²³ Господ, ГОСПОД над војскама,
уништиће сву земљу, као што је
одредио.

²⁴ Стога овако каже Господ,
ГОСПОД над војскама:

»Народе мој, који живиш на Сиону,
не бој се Асирије, која те бије шибом
и на тебе диже батину као што је и
Египат.

²⁵ Ускоро ће престати мој гнев;
моја срџба ће их уништити.«

²⁶ ГОСПОД над војскама удариће је
бичем

као кад је ударио Мидјан код стене
Орев

и подићи штап над водама, као што је
и у Египту.

²⁷ Тога дана ће њено бреме спасти са
твојих плећа

и њен јарам са твога врата.

А јарам ће се сломити јер си се угојио.

²⁸ Долазе до Ајата,
пролазе кроз Мигрон,
у Михмашу складиште залихе.

²⁹ Прелазе преко превоја и кажу:
»Преноћићемо у Геви.«

Рама дрхти,
Гива Саулова бежи.

³⁰ Повичи, Кћери галимска!
Слушај, Лаиша!

Јадан Анатот!

³¹ Мадмена бежи,
народ Гевима тражи заклон.

³² Данас ће стати у Нову,
замахнути песницом према гори

Кћери сионске,
брду јерусалимском.

³³ Ево, Господ, ГОСПОД над војскама,
откресаће гране великом силом.

Највиша стабла биће посечена,
висока снижена.

³⁴ Секиром ће посећи шумске
шипраге;

Либан ће пасти пред Силним.

Јесејев Изданак

11 Изданак ће нићи из пања Јесејевог,

Грана из његовог корена донети плод.

² На њему ће почивати Дух ГОСПОДЊИ –

Дух мудрости и умности,

Дух савета и моћи,

Дух спознања и страха од ГОСПОДА –

³ а њему ће се милити страх од ГОСПОДА.

Неће судити по оном што види очима, ни пресуђивати по оном што чује ушима,

⁴ него ће сиромасима судити по правди

и право пресуђивати сиротињи земаљској.

Удариће земљу шибом својих уста; дахом својих усана покосиће опаке.

⁵ Правда ће му бити појас око струка, верност тканица око бокова.

⁶ Вук ће живети с јагњетом, леопард легати с јаретом; утовљено теле и лав живеће заједно, а детенце ће их водити.

⁷ Крава ће пасти с медведом, њихови младунци легати заједно, а лав ће јести сламу као во.

⁸ Дојенче ће се играти над гујином рупом, детенце стављати руку у змијско легло.

⁹ Више неће бити зла ни затирања нигде на мојој светој гори, јер земља ће бити испуњена спознањем ГОСПОДА као што воде прекривају море.

¹⁰ Тога дана ће Корен Јесејев стајати као застава народима. Незнабошци ће хрлити к њему,

а место његовог починка биће испуњено Славом. ¹¹ Тога дана ће ГОСПОД други пут пружити руку, да врати Остатак свога народа из Асирије, Египта, Патроса, Куша, Елама, Шинара, Хамата и са морских острва.

¹² Подићи ће заставу народима и сабрати прогнане Израелове и окупити расуте Јудине са четири стране света.

¹³ Нестаће Ефремова завист, биће затрто непријатељство Јудино: Ефрем више неће завидети Јуди и Јуда неће бити непријатељ Ефрему.

¹⁴ Обрушиће се на Филитејце на западу, заједно узимати плен од народâ на истоку.

Ставиће руку на Едом и Моав, Амонци ће им бити поданици.

¹⁵ ГОСПОД ће исушити залив египатског мора, замахнути руком над Еуфратом^{*}; својим силним дахом на седам потока ће га разделити, да се и у обући може прегазити.

¹⁶ Биће то друм Остатку његовог народа преосталом из Асирије, као онај који је био Израелу када је изашао из Египта.

Захвалност Богу

12 Тога дана ћеш рећи: »Захваљиваћу ти, ГОСПОДЕ!

Иако си био гневан на мене, твој гнев се одвратио и ти си ме утешио.

² Да, Бог је моје спасење; уздаћу се, нећу се бојати. ГОСПОД БОГ[†] је моја снага и песма;

^{*}11:15 *Еуфратом* Дословно: реком.

[†]12:2 *ГОСПОД БОГ* Дословно: Јах, Јахве; скраћено и пуно Божије име на хебрејском; в. Јахве у Глосару.

он је моје спасење постао.«

³ С радошћу ћете захватати воду
са извора спасења.

⁴ Тога дана ћете рећи:

»Захваљујте ГОСПОДУ,
његово Име призивајте.

Обзнањујте његова дела међу
народима,

објављујте да му је Име узвишено.

⁵ Певајте ГОСПОДУ,

јер је учинио величанствена дела;
нека то сва земља зна.

⁶ Кличите и певајте од радости,
жители Сиона,

јер је Светац Израелов међу вама.«

Пророштво о Вавилону

13 Пророштво о Вавилону које је
видео Исаија син Амоцов:

² »Подигните заставу на голетном
брду.

Довикните им, махните им руком
да уђу кроз племићке капије.

³ »Заповедио сам својим светима,
своје ратнике сам позвао,

да изврше моју срџбу
они који се радују мојој победи.

⁴ Бука велика на горама,
као од мноштва народа.

Галама међу царствима,
као од народа који се окупљају.

ГОСПОД над војскама војску
постројава за рат.

⁵ Из далеких земаља стижу,
с крајева небеса –

ГОСПОД и оруђа његове срџбе –
да сву земљу униште.«

⁶ Закукајте, јер близу је Дан
ГОСПОДЊИ,

као уништење долази од Свесилнога.

⁷ Због тога ће свима омлитавити руке
и свима клонути срце.

⁸ Ужас ће их обузети,
бол и тескоба их шчепати.

Превијаће се као жена у трудовима.
Згледаће се у страху,

зажарених лица.

⁹ Ево, долази Дан ГОСПОДЊИ,
окрутан, са срџбом и љутим гневом,
да земљу опустоши
и у њој затре грешнике.

¹⁰ Јер, неће светлети звезде и њихова
сазвезђа;

потамнеће излазеће сунце
и месец неће сјати.

¹¹ »Казнићу свет за његово зло
и опаке за њихов грех.

Докрајчићу бахатост оholих
и унизити надменост безочних.

¹² Учинићу да човек буде ређи него
чисто злато,

ређи од злата офирског.

¹³ Зато ћу затрести небеса
и земља ће се стрести с места
од срџбе ГОСПОДА над војскама
у дан његовог пламтећег гнева.

¹⁴ »Као газела коју лове
и као овце без пастира
сваки ће се вратити своме народу,
сваки побећи у своју земљу.

¹⁵ Кога год нађу, пробошће га,
и кога год ухвате, пашће од мача.

¹⁶ Њима наочиглед смрскаваће им
одојчад,

пљачкати куће и силовати жене.

¹⁷ »Ево, нахушкаћу на њих Међане,
који не маре за сребро

и не мили им се злато.

¹⁸ Њихови лукови косиће младиће;
неће имати милости према одојчади,
неће се сажалити на децу.

¹⁹ »А Вавилон, најлепше од царстава,
понос и дика Халдејаца,
биће као Содома и Гомора
када их је Бог уништио.

²⁰ Никада више неће бити насељен,
нити ће ко у њему живети
кроз сва поколења.

Арапин неће дизати шатор у њему,
ни пастир доводити овце на починак.

²¹ У њему ће лежати пустињска
створења,

шакали му испунити куће.

У њему ће се настанити нојеви
и поскакивати јарци.

²² Хијене ће завијати по његовим
тврђавама,

шакали по раскошним палатама.

Крај му се приближава

и дани му се примичу крају.«

14 ГОСПОД ће се опет смиловати
Јакову и опет ће изабрати
Израела и настанити их у њиховој
земљи. Придружиће им се и дошљаци
и сјединити се с Јаковљевим
народом. ² Народи ће их повести и
довести их у њихов крај, а сами ће
постати посед израелског народа као
слуге и слушкиње у ГОСПОДЊОЈ
земљи. Тако ће заробити оне који су
заробили њих и владати над својим
тлачитељима.

³ Онога дана када ти ГОСПОД дâ
починак од патње и муке и тешког
ропства које ти је било наметнуто,
⁴ тада ћеш о вавилонском цару певати
ову ругалицу:

»Јако сконча тлачитељ!

Како престаде његова бахатост!

⁵ ГОСПОД сломи штап опаких,
жезло владарско

⁶ које је гневно ударало народе
непрекидним ударцима,

које је бесно владало народима,
безобзирно их прогонећи.

⁷ Сва земља почива, спокојна;
радосно певање одјекује.

⁸ Чак и борови и либански кедрови
ликују над тобом и говоре:

,Откад си пао,

нико не долази да нас сече.‘

⁹ »Шеол се ускомеша

да те дочека када доћеш.

У твоју част духове преминулих буди,
све мртве земаљске вође;

с престола диже све цареve народâ.

¹⁰ Сви ће се они одазвати
и рећи ти:

,И ти си ослабио као и ми,
постао нам сличан.‘

¹¹ Сав твој сјај у Шеол се стровалио
заједно са свирком твојих харфи.

Црви се прострили под тобом,
црви су над тобом као покров.

¹² Како паде с неба, звездо Данице,
сине зорин?

Како си збачен на земљу,
ти, који си обарао народе?

¹³ Мислио си:

,Попећу се на небо,
уздићи свој престо
изнад Божијих звезда.

Седећу на саборној гори,
на висовима горе Цафон*.

¹⁴ Попећу се над вршке облака;
бићу као Свевишњи.‘

¹⁵ А стровалио си се у Шеол,
до дубина гробне јаме.

¹⁶ »Сви који те виде, блену у тебе
и мисле о теби:

,Зар је ово човек који је дрмао земљом
и тресао царства,

¹⁷ који је свет претворио у пустињу,
срушио му градове

и који својим сужњима није дао
да се врате кући?‘

¹⁸ »Сви цареви народâ леже у части,
сваки у својој гробници.

¹⁹ А ти си избачен из своје гробнице
као непожељна грана,
прекривен покланима,
прободенима мачем,
онима које до каменог дна гробне
јаме бацају.

Као изгажена лешина,

²⁰ нећеш им се придружити у гробу,
јер си уништио своју земљу
и побио свој народ.

*14:13 Цафон Или: скривене, северне; планина за коју су Ханаанци веровали да се на њој састају богови.

Потомство opakих
 никад се више неће помињати.
²¹ Припремите место где ћете му
 поклати синове
 због греха њихових праотаца.
 Неће се подићи да запоседну земљу
 и испуне свет својим градовима.«
²² »Устаћу против њих«, говори
 ГОСПОД над војскама.
 »Затрћу Вавилону име и преживеле,
 његово потомство и потомке«, говори
 ГОСПОД.
²³ »Претворићу га у станиште сова
 и у мочвару,
 почистити га метлом уништења«,
 говори ГОСПОД над војскама.

Пророштво о Асирији

²⁴ ГОСПОД над војскама овако се
 заклео:
 »Да, оно што сам наумио,
 то ће и бити;
 оно што сам одлучио,
 то ће се и догодити.
²⁵ Скршићу Асирица у мојој земљи,
 изгзити га на мојим горама.
 Његов јарам биће скинут с мога
 народа,
 његово бреме збачено с његових
 плећа.«
²⁶ То је наум одређен за цео свет,
 то је рука испружена над свим
 народима.
²⁷ Јер, ГОСПОД над војскама је
 одлучио –
 ко ће то да осујети?
 Руку је испружио –
 ко ће да је одврати?

Пророштво о Филистеји

²⁸ Пророштво објављено оне године
 када је умро цар Ахаз:
²⁹ Не радуј се, сва Филистејо,
 што је сломљен штап који те ударао.
 Јер, из змијског корена
 изаћи ће љута гуја

која ће излећи летећег змаја.
³⁰ Најбеднији сиромас налазиће пашу
 и убоги ће легати у миру.
 Али твој ћу корен затрћи глађу –
 она ће ти поморити преживеле.
³¹ Закукај, капијо! Запомажи, граде!
 Страхуј, сва Филистејо!
 Са севера долази дим,
 војска у којој нико не заостаје.
³² Шта да се одговори гласницима
 тога народа?
 »ГОСПОД је учврстио Сион
 и у њему ће сиромаси његовог народа
 наћи уточиште.«

Пророштво о Моаву

15 Пороштво о Моаву:
 За једну ноћ Ар Моавски
 разорен, ућуткан.
 За једну ноћ Кир Моавски
 разорен, ућуткан.
² Дивон се пење ка свом храму,
 на своје узвишице, да плаче.
 Моав нариче
 над Невом и Медвом.
 Свака глава обријана,
 свака брада одсечена.
³ На улицама обучени у кострет;
 на крововима и трговима
 сви наричу, сви лију сузе.
⁴ Хешбон и Елале запомажу,
 глас им се чује до Јахаца.
 Моавски војници дрхте,
 душа им тескобна.
⁵ Срце ми се цепа због Моава.
 Његови бегунци беже све до Цоара,
 све до Еглат-Шелишије.
 Пењу се ка Лухиту, плачући путем;
 на друму за Хоронајим
 своју пропаст оплакују.
⁶ Пресушиле су воде Нимрима
 и трава је свенула;
 растиње је нестало,
 нигде зеленила.
⁷ Зато све што су стекли и уштедели
 носе преко кланца Врба.

⁸ Јаук се разлеже моавском границом,
њихова кукњава све до Еглајима,
њихова кукњава све до Беер-Елима.

⁹ Пуне су крви воде Димона,
али ја ћу још једно на њега навалити:
лава на Моавове бегунце
и оне који преостану у земљи.

16 Пошаљи јагњад владару
земље,
из Селе у пустињи
до горе Кћери сионске.

² Као птице које се разбеже,
избачене из гнезда,
такве ће бити Моавке
на газовима Арнона.

³ »Дај нам савет!
Донеси одлуку!
Нека ти сенка сред поднева
буде као ноћ.

Сакриј прогнане!
Не одај бегунце!

⁴ Пусти прогнане из Моава
да бораве код тебе.
Буди им заклон
од уништитеља.«

»Глачитељ ће скончати,
престаће уништење;
угњетач ће ишчезнути из земље.

⁵ У љубави ће се учврстити престо
и на њему ће седети у истини,
у Давидовом шатору,
судија који тражи правду
и хита да поступи правично.

⁶ »Чули смо за Моавову охолост,
његову превелику охолост,
његову уображеност, надменост и
бахатост.

Али празно је његово хвалисање.

⁷ Зато Моавци кукају над Моавом,
сви до једног.

За колачима од сувог грождја
из Кир-Харесета
сломљено наричу.

⁸ Вену хешбонске њиве,

а тако и лоза у Сивми.
Незнабожачки владари
најбоље чокоте изломише,
који су некад досезали све до Јаазера
и ширили се у пустињу,
а изданци им се пружали све до мора.
⁹ »Зато плачем као што Јаазер плаче
над лозом Сивме.
Сузама вас заливам,
Хешбоне и Елале.
Утихну клицање због
ваших зрелих плодова
и жетви.

¹⁰ Радост и клицање несташе из
воћњака;
нема у виноградима песме ни
подврискивања.

Нико грождје за вино не гази у
муљачама,
јер ја сам окончао клицање.

¹¹ »Срце ми за Моавом јечи као лира
и душа ме боли због Кир-Хереша*.

¹² »Када Моав дође на своју узвишицу,
само ће се изнурити;
када оде у своје светилиште да се
моли,
неће му користити.«

¹³ Тако је ГОСПОД раније говорио о
Моаву, ¹⁴ а сада каже: »За три године,
онако како их броји најамник, сјај
Моава и мноштва његовог народа
биће презрен, а његови преживели
биће малобројни и нејаки.«

Пророштво о Дамаску

17 Пророштво о Дамаску:
»Ево, Дамаск више неће бити
град,

него ће постати гомила рушевина.

² Ароерови градови биће напуштени,
остављени стадима за пландиште,
где их нико неће плашити.

³ Утврђени градови несташе из
Ефрема

* **16:11 Кир-Хереша** Кир Хереш значи »град одређен за уништење«.

и царство из Дамаска.
 С остатком Арама
 биће као и са славом народа
 Израеловог»,
 говори ГОСПОД над војскама.

⁴»Тога дана
 умањиће се слава Јаковљева
 и стањити сало његовог тела.
⁵Биће као када жетелац хвата жито,
 а руком жање класје;

биће као када човек пабирчи класје
 у долини Рефаим.

⁶Али, остаће нешто пабирака,
 као када се омлати дрво маслине,
 па јој на самом врху остану
 две-три маслинке
 и четири-пет њих на плодним
 гранама»,
 говори ГОСПОД, Бог Израелов.

⁷Тога дана човек ће упрети поглед у
 свога Творца и окренути очи ка Свецу
 Израеловом, ⁸а неће упирати поглед
 у жртвенике, дело својих руку, ни
 окретати очи ка Ашериним моткама
 и кадионим жртвеницима, које је
 направио својим прстима. ⁹Тога дана
 ће његови утврђени градови, које је
 напустио због Израелаца, постати као
 места препуштена шипражју и грмљу
 – пустош.

¹⁰Заборавао си Бога, свога
 Спаситеља,
 не сећаш се Стене, своје Тврђаве.

Зато, премда садиш дивне биљке
 и пресађујеш стране младице,

¹¹макар ти порасле у дан кад их
 посадиш
 и пропупеле истог јутра кад их
 пресадиш,

жетва ће ти бити никаква у дан
 болести и бола непреболног.

¹²Авај, хук многобројних народа!
 Хуче као када хуче таласи.
 Авај, тутњава народâ!

Тутње као тутњава силних вода.

¹³Макар народи тутњали као
 надируће воде,
 кад их он прекори, далеко беже,
 ветром ношени као плева на брдима,
 као прашина пред олују.

¹⁴Увече, ето ужаса,
 пре сванућа, више га нема!
 Таква је судбина оних који нас робе
 и усуд оних који нас пљачкају.

Пророштво о Кушу

18 Тешко теби, земљо испуњена
 зујањем крила,
 с оне стране Кушових река,
²која гласнике шаљеш морем
 и водом у чамцима од трске.

Похитајте, брзи гласници,
 народу високом и глатке коже,
 народу кога се боје близу и далеко,
 народу моћном и насилном,
 чија је земља избраздана рекама.

³Сви становници света,
 ви који живите на земљи,
 када се дигне барјак на горама,
 видећете га,
 и када се огласи овнујски рог, чућете
 га.

⁴ГОСПОД ми овако рече:
 »Гледаћу ћутке из свога
 пребивалишта,
 као ваздух када трепери од жеге,
 као облак росе током припеке о
 жетви.«

⁵Јер, пре жетве, када нестане
 пупољак,
 а цвет постане грозд који зри,
 он ће изданке одсећи косирима,
 а гране посећи и однети.

⁶Биће све остављене
 горским птицама грабљивицама
 и дивљим животињама:
 грабљивице ће на њима проводити
 лето,
 а животиње зиму.

⁷У то време ће дарове ГОСПОДУ над
 војскама

доносити народ висок и глатке коже,
народ кога се боје близу и далеко,
народ моћан и насилан,
чија је земља избраздана рекама,
на место Имена ГОСПОДА над
војскама,
на гору Сион.

Пророштво о Египту

19 Пророштво о Египту:
Ево ГОСПОД јаше на брзом
облаку
и долази у Египат.

Пред њим дрхте египатски идоли,
а Египћанима клоне срце.

²»Нахушкаћу Египћанина на
Египћанина:

брат ће се борити против брата,
сусед против суседа,
град против града,
царство против царства.

³Египћане ће обузети тескоба:
ја ћу им осујетити науме.

Тражиће савет од идолâ и духова
умрлих,
медијумâ и призивачâ духова.

⁴Предаћу Египћане у руке окрутног
господара

и свиреп цар ће владати над њима«,
говори Господ, ГОСПОД над војскама.

⁵Нестаће воде из Нила*,
а корито ће му бити спржено и суво.

⁶Прокопи ће се усмрдети,
египатски потоци се смањити и
пресахнути.

Свенуће трска и шаш

⁷и све растиње крај Нила и на
његовом ушћу.

Сасушиће се све посејано крај Нила;
биће развејано и нестаће.

⁸Јецаће рибари,
кукати сви који у Нил бацају удицу,

клонути духом сви који у воду бацају
мреже.

⁹У очај ће пасти они који чешљају лан
и они који танак лан ткају.

¹⁰Снуждиће се ткачи,
биће утучени надничари.

¹¹Како су глупи поглавари Цоана!

Мудри фараоновии саветници луде
савете дају!

Како можете да кажете фараону:

»Наследник сам мудраца, наследник
древних царева«?

¹²Где су ти сада мудраци?

Нека ти кажу и обзнане
шта је ГОСПОД над војскама наумио
с Египтом.

¹³Поглавари Цоана постадоше
безумни,

поглавари Мемфиса[†] преварени.

Стубови Египтових племена
одведоше га на странпутицу.

¹⁴ГОСПОД је у њих улио духа
вртоглавице,

па се Египат тетурa у свему што чини
као пијанац који се тетурa по својој
бљувотини.

¹⁵Нема помоћи Египту,
ни од главе ни од репа,
ни од палмове гране ни од трске.

¹⁶Тога дана ће Египћани бити као
жене. Дрхтаће у страху од замаха
руке којом ГОСПОД над војскама
замахује на њих. ¹⁷Јудина земља биће
страх и трепет Египту. Престравиће се
свако кад је се сети, због онога што
је ГОСПОД над војскама наумио да
учини с Египтом.

¹⁸Тога дана ће пет градова у
Египту говорити ханаанским језиком
и заклети се на верност ГОСПОДУ
над војскама. Један од њих зваће
се Град уништења. ¹⁹Тога дана
ће усред Египта бити жртвеник

*19:5 *Нила* Дословно: реке.

[†]19:13 *Мемфиса* Хебрејски: Нофа.

ГОСПОДУ, а на његовој граници споменик ГОСПОДУ. ²⁰ Биће то знак и сведочанство ГОСПОДУ над војскама у Египту. Када завапе ГОСПОДУ због својих угњетача, он ће им послати Спаситеља и Бранитеља, и он ће их избавити. ²¹ Тако ће се ГОСПОД обзнанити Египћанима, и они ће тога дана спознати ГОСПОДА. Служиће ГОСПОДУ кланим жртвама и житним жртвама, заветовати му се и извршавати завете. ²² ГОСПОД ће ударити Египћане – ударити и исцелити. Они ће се окренути ГОСПОДУ, и он ће им услишити молбе и исцелити их. ²³ Тога дана ће од Египта до Асирије бити друм. Асирци ће ићи у Египат, а Египћани у Асирију, па ће Египћани заједно с Асирцима служити ГОСПОДУ. ²⁴ Тога дана ће се Израел као трећи придружити Египту и Асирији, и биће благослов земљи.

²⁵ Благословиће их ГОСПОД над војскама, говорећи: »Благословен Египат, мој народ, Асирија, моје дело, и Израел, мој посед.«

Пророштво о Египту и Кушу

20 Оне године када је главни заповедник, кога је послао Саргон, цар Асирије, дошао у Ашдод, напао га и освојио, ² у то време ГОСПОД је говорио преко Исаије сина Амоцовог.

Он му рече: »Скини кострет с бокова и изуј сандале.«

И Исаија тако и уради, па је ишао гђ и бос.

³ Тада ГОСПОД рече: »Као што је мој слуга Исаија три године ишао гђ и бос као знак и знамење против Египта и Куша, ⁴ тако ће цар Асирије голе и босе одвести сужње из Египта и изгнанике из Куша, и младе и старе, огољене задњице, на срамоту Египту.

⁵ Тада ће се уплашити и постидети они који су се уздали у Куш и хвалили се Египтом. ⁶ Тога дана ће народи који живе на овој обали рећи: »Ето шта се десило с онима у које смо се уздали, којима смо трчали да нам помогну и избаве нас од цара Асирије! Па, како онда ми да умакнемо?«

Пророштво о Вавилону

21 Пророштво о пустињи крај мора:

Као што вихори који бришу кроз Негев

долазе из пустиње, ужасног предела ² – показа ми се у страшном виђењу – тако издајник издаје, уништитељ уништава.

»Нападни, Еламе! Опседни, Медијо! Докрајчићу свако роптање.«

³ Зато ми грч раздире тело, бол ме обузима као жену трудови. Сувише сам згрчен да бих чуо, сувише уплашен да бих видео.

⁴ Срце ми прескаче, дрхтим од страха. Сутон за којим сам жудео ужас ми постаде.

⁵ Трпезу постављају, тепихе простиру, једу, пију!

Устаните, заповедници, штитове науљите!

⁶ Господ ми рече:

»Иди, постави осматрача, нека јавља шта види.

⁷ Ако види коњанике, двојицу по двојицу,

јахаче на магарцима или јахаче на камилама, нека добро пази, с највећом помношћу.«

⁸ Осматрач повика:

»Господару, цео дан без престанка стојим на осматрачници, сву ноћ остајем на свом положају.«

⁹ Изненада долазе јахачи,

двојица по двојица.

Осматрач јавља:

»Пао је Вавилон! Пао је!

Сви ликови његових богова
смрскани су о земљу!«

¹⁰ О, мој народе, скршен на гумну,
оно што сам чуо од ГОСПОДА над
војскама,

Бога Израеловог, то вам говорим.

Пророштво о Сеиру

¹¹ Пророштво о Думи:

Неко ме зове из Сеира:

»Осматрачу, колико је још остало од
ноћи?

Осматрачу, колико је још остало од
ноћи?«

¹² Осматрач одговара:

»Долази јутро, али и ноћ.

Ако хоћете да питате, питајте,
па се опет вратите.«

Пророштво о Арабији

¹³ Пророштво о Арабији:

Каравани дедански,
преноћите у шикарама Арабије,

¹⁴ донесите воде жеднима.

Становници земље Теман,
донесите хлеба бегунцима.

¹⁵ Они беже од мача,

мача исуканог,
од натегнутог лука
и жестоког боја.

¹⁶ Овако ми рече Господ: »За
једну годину, како би је рачунао
најамник, нестаће сав сјај Кедра.

¹⁷ Од стрелаца, Кедрових ратника,
мало њих ће преживети.«

Тако је говорио ГОСПОД, Бог
Израелов.

Пророштво о Јерусалиму

22 Пророштво о Долини виђења:
Шта ти је,

па си се сав попео на кровове кућа,

² граде испуњен метежом,

бучни граде, разуздани граде.

Твоји побијени

нису побијени мачем,

нити су изгинули у борби.

³ Сви твоји заповедници побегоше
заједно;

зарабише их а да ни лук нису натегли.

Сви твоји су заробљени заједно
иако су побегли далеко.

⁴ Зато рекох:

»Одврати поглед од мене,

пусти ме да горко плачем.

Не труди се да ме утешиш
због уништења мога народа.«

⁵ Господ, ГОСПОД над војскама,
спрема дан пометње, гажења и збрке
у Долини виђења,

дан рушења зидова
и запомагања ка горама.

⁶ Елам узима тоболац,
са својим коњаницима и коњима;
Кир открива штит.

⁷ Твоје прекрасне долине пуне су
борних кола,

а коњаници су постављени на капији.

⁸ Уклоњен је Јудин заштитни покров,
а ти тога дана погледа оружје
у Палати шуме*.

⁹ Видесте да има много пукотина
у одбрани Давидовог града,
накупиште воде из Доњег језерцета.

¹⁰ Избројасте зграде у Јерусалиму
и порушисте куће да ојачате зид.

¹¹ Између два зида саградисте
спремиште

да држи воду из Старог језерцета.

*22:8 Палати шуме Мисли се на Палату либанске шуме коју је саградио Соломон; в. 1. Цар 7,2.

Али не погледасте Онога који је све начинио и не видесте Онога који је све одавно уобличио.

¹² Тога дана ГОСПОД над војскама вас позва

да плачете и кукате,
да обријете главе
и обучете се у кострет.

¹³ А кад тамо – весеље и радост!

Стока се коље и убијају овце,

једе се месо и пије вино!

»Једимо и пијмо«, говорите,

»јер сутра ћемо умрети.«

¹⁴ ГОСПОД над војскама ово је открио
на моје уши:

»Док не умрете,

за овај грех неће бити помирења«,
каже Господ, ГОСПОД над војскама.

¹⁵ Овако каже Господ, ГОСПОД над војскама: »Иди оном службенику Шевни, управитељу палате, и кажи му:

¹⁶ »Шта ти радиш овде

и ко ти је дозволио

да овде себи клешеш гроб?

Он себи клеше гроб на висини

и дуби себи почивалиште у стени!

¹⁷ Пази се! ГОСПОД ће те чврсто
зграбити

и бацити те, моћниче!

¹⁸ Завртеће те и бацити као куглу

у пространу земљу.

Тамо ћеш умрети

и тамо ће остати твоја величанствена
кола,

срамото дома свога господара!

¹⁹ Ја ћу те истерати из службе;

бићеш збачен са свог положаја.

²⁰ »Тога дана ћу позвати свога слугу Елјакима сина Хилкијиног ²¹ и обући га у твоју одору, опасати га твојом тканицом и твоју власт предати у његове руке. Он ће бити

отац житељима Јерусалима и народу Јуде. ²² На његова плећа ставићу кључ Давидове владарске куће – оно што он отвори, нико неће затворити; оно што он затвори, нико неће отворити.

²³ Забићу га као клин у чврсто место; биће престо славе својој породици.

²⁴ Сва слава његове породице висиче о њему: њен пород и потомство – сви мали судови, од чинија до крчага.⁴

²⁵ »Тога дана«, каже ГОСПОД над војскама, »попустиће клин који је забијен у чврсто место; биће одсечен и пасти, па ће отпасти сав терет који је висео о њему.« ГОСПОД је говорио.

Пророштво о Тиру

23 Пророштво о Тиру:

Закукајте, лађе таршишке*,

јер вам је лука уништена

и Тиру не остаде ни кућа ни лука.

Вест им о томе стиже из земље китимске.

² Залелечите, становници приморја

и ви сидонски трговци,

чији су гласници путовали морем

³ и големим водама.

Ваш приход, жито Шихора

и жетва Нила,

долазио је од трговине с народима.

⁴ Постиди се, Сидоне,

јер море – морска тврђава – рече:

»Немам трудове,

не рађам,

не одгајам младиће,

не подижем девојке.«

⁵ Када вест о Тиру стигне до Египћана,

обузеће их тескоба.

⁶ Пређите у Таршиш,

закукајте, становници приморја.

⁷ Зар је ово ваш град весеља,

град прастари, прадавни,

кога ноге однеше далеко,

да се тамо настани?

* **23:1 таршишке** Или: трговачке; исто и у 14. стиху.

⁸ Ко је то наумио против Тира,
дароватеља круна,
чији трговци су кнежеви,
а накупци славни на земљи?

⁹ ГОСПОД над војскама је то наумио,
да скрши охолост сваке славе
и понизи све славне на земљи.

¹⁰ Обрађуј своју земљу
као што то раде крај Нила,
Кћери таршишка,
јер твоје луке више нема.

¹¹ ГОСПОД испружи руку над морем
и затресе царства.

О Ханаану издаде наредбу,
да му разори тврђаве.

¹² Он рече: »Нећеш се више веселити,
скршена Девице-Кћери сидонска.

Устани, пређи у Китим,
али ни тамо нећеш имати починка.«

¹³ Погледај земљу халдејску,
народ кога више нема.

Асирци од ње начинише
станиште пустињским зверима.

Подигоше опсадне куле,
оголише јој тврђаве,
у рушевину је претворише.

¹⁴ Закукајте, лађе таршишке,
ваша тврђава је разорена.

¹⁵ У то време ће Тир бити
заборављен седамдесет година,
колики је животни век једног цара. А
када прође седамдесет година, Тиру
ће бити као блудници из песме:

¹⁶ »Узми лиру, прођи градом,
блуднице заборављена.
Свирај на харфи умилно,
много песама отпевај,
да те се сете.«

¹⁷ Када прође седамдесет година,
ГОСПОД ће походити Тир, и Тир
ће опет примати блудничку плату
и блудничити са свим царствима
на земљи. ¹⁸ Али његова добит и
плата биће одвојени за ГОСПОДА.
Неће је чувати ни гомилати, него ће
његова добит ићи онима који живе

пред ГОСПОДОМ, да имају хране у
изобиљу и лепу одећу.

Најава уништења земље

24 Ево, ГОСПОД ће испразнити
земљу и опустошити је,
унаказити јој лице и распршити њене
жителие.

² Биће исто свештенику као и народу,
господару као и робу,
господарици као и робињи,
продавцу као и купцу,
зајмодавцу као и зајмопримцу,
повериоцу као и дужнику.

³ Земља ће бити сасвим испражњена
и докраја опљачкана,
јер ГОСПОД је изрекао ову реч.

⁴ Земља тугује и вене,
свет копни и вене,
узвишени у земљи копне.

⁵ Становници земље укаљали су
земљу,

јер су прекршили Закон,
искривили прописе,
раскинули вечни Савез.

⁶ Зато проклетство прождире земљу,
испаштају они који на њој живе.
Зато су спаљени жители земље,
само неколико их преживе.

⁷ Младо вино тугује, лоза копни,
сви веселаци јецају.

⁸ Престало је весеље уз даире,
утихнула граја раздраганих,
престало весеље уз лиру.

⁹ Више се не пије вино уз песму,
опојно пиће је горко онима који га
пију.

¹⁰ Разорен је град ништавни,
затворен улаз у сваку кућу.

¹¹ На улицама кукају за вином.
Сва се радост претворила у
смркнутош,

веселе је прогнано из земље.

¹² Град је остављен у рушевинама,
капија му смрскана у иверје.

¹³ Тако ће бити на земљи,

међу народима,
као кад се тресе маслина
или кад се пабирчи грожђе после
бербе.

¹⁴ Глас дижу, кличу од радости,
са запада поздрављају величанство
ГОСПОДЊЕ.

¹⁵ Стога дајте славу ГОСПОДУ на
истоку,

Имену ГОСПОДА, Бога Израеловог,
на морским острвима.

¹⁶ С крајева земље чујемо песму:
»Слава Праведноме!«

Али ја рекох: »Жопним! Копним!
Тешко мени!

Издајници издају!

Својим издајништвом издајници
издају!«

¹⁷ Ужас, јама и замка за тебе,
становниче земље.

¹⁸ Ко побегне од звука ужаса,
упашће у јаму,

а ко се извуче из јаме,
ухватиће се у замку.

Отварају се уставе небеске,
тресу се темељи земље.

¹⁹ Земља се разбија,
земља се раскољује,
земља је сасвим уздрмана.

²⁰ Земља се тетура као пијанац
и љуља као колибица
под тежином своје побуне
и пада да се више не дигне.

²¹ Тога дана ГОСПОД ће казнити
небеску војску горе
и царева на земљи доле.

²² Биће окупљени као сужњи у јами,
затворени у тамницу
и кажњени после много дана.

²³ Месец ће се постидети
и сунце посрамити.

Јер, ГОСПОД над војскама владаће
на гори Сион и у Јерусалиму,
и старешине народа гледаће његову
Славу.

Хвалоспев ГОСПОДУ

25 ГОСПОДЕ, ти си мој Бог.
Величаћу те и захваљивати
твом Имену,

јер си учинио чудесна дела,
верно извршио науме
које си давно смислио.

² Претворио си град у гомилу крша,
утврђени град у рушевину;

туђинско утврђење више није град –
никад га неће поново саградити.

³ Зато ће те славити силни народи,
бојати те се градови безочних народа.

⁴ Ти си уточиште сиромашу,
уточиште убогоне у његовој невољи,
заклон од олује и хлад на припеци.

Јер, дах безочних је као вихор
који наваљује на зид

⁵ и као жега у пустињском крају.

Ти ућуткујеш дреку туђинаца.

Као кад облак својом сенком умањи
жегу,

тако се стиша песма безочних.

⁶ На овој гори ће ГОСПОД над
војскама

за све народе спремити
гозбу од најбољих јела и одлежалих
вина –

од најсочнијег меса и најбољег вина.

⁷ На овој гори ће уништити
вео који застире све народе,
покров који покрива све народности

⁸ и заувек уништити смрт.

Господ ГОСПОД избрисаће сузе са
сваког лица

и уклонити срамоту свог народа са
целе земље.

ГОСПОД је говорио.

⁹ Тога дана ће се говорити:

»Да, ово је наш Бог.

У њега смо се уздали,

и он нас је спасао.

Ово је ГОСПОД, у њега смо се уздали.
Радујмо се и веселимо његовом
спасењу.»

¹⁰ Рука ГОСПОДЊА почиваће на овој гори,

а Моав ће бити изгажен под њим као што се слама изгази на буњишту.

¹¹ Иако машу рукама као што маше пливач када плива, ГОСПОД ће оборити њихову охолост упркос вештини њихових руку.

¹² Обориће високе зидове ваших тврђава, срушити их, бацити на земљу, у прашину.

Песма ГОСПОДУ

26 Тога дана ће се у Јудиној земљи певати ова песма:

»Имамо јак град!

Бог му додели спасење за зидове и бедеме.

² Отворите капије да уђе праведан народ, народ који чува верност.

³ Даћеш савршен мир ономе ко је постојан, јер се у тебе узда.

⁴ Уздајте се у ГОСПОДА довека јер је ГОСПОД БОГ* вечна Стена.

⁵ Он обара оне који бораве на висини; висок град обара, на земљу га обара, у прашину баца.

⁶ Ноге га газе, ноге потлачених, кораци сиромаша.

⁷ Праведникова стаза је равна, ти поравнаваш стазу праведникову.

⁸ Да, на путу твоје правде те чекамо, ГОСПОДЕ;

твоје Име и спомен на тебе жеља су наше душе.

⁹ Ноћу ми душа чезне за тобом, мој дух те свесрдно тражи.

Јер, кад твоја правда стигне на земљу,

становници земље уче се праведности.

¹⁰ Иако се опакоме указује милост, он се не научи праведности. У земљи честитих он и даље чини зло и не обазире се на величанство ГОСПОДЊЕ.

¹¹ ГОСПОДЕ, рука ти је високо подигнута, али они је не виде.

Нека виде твоју ревност за твој народ и постиде се.

Нека их прогута огањ твојим душманима намењен.

¹² ГОСПОДЕ, ти си за нас одредио мир.

Све што смо учинили, ти си учинио за нас.

¹³ ГОСПОДЕ, Боже наш, над нама су владали и други господари осим тебе, али ми само твој Имену указујемо част.

¹⁴ Они су сада мртви, више не живе, њихови духови неће устати из мртвих.

Ти си их казнио и донео им пропаст и избрисао сваки спомен на њих.

¹⁵ Ти си, ГОСПОДЕ, умножио народ, умножио си народ и прославио се. Ти си проширио све границе земље.

¹⁶ ГОСПОДЕ, народ ти је дошао у својој невољи.

Кад си га васпитавао стегом, теби се молио.

¹⁷ Као што се трудна жена којој се примакао порођај превија и виче од бола, такви смо и ми били пред тобом, ГОСПОДЕ.

¹⁸ Били смо трудни, превијали се од бола, а родили ветар. Нисмо донели спасење на земљи,

*26:4 ГОСПОД БОГ Дословно: Јах, Јахве; скраћено и пуно Божије име на хебрејском; в. Јахве у Глосару.

нисмо родили становнике света.

¹⁹ Али твоји мртви ће оживети,
тела ће им васкрснути.

Пробудите се и закличите од радости,
ви који живите у прабини.

Твоја роса је као роса јутарња;
земља ће родити своје мртве.

²⁰ Иди, мој народе,

уђи у своје одаје

и за собом затвори врата.

Сакриј се накратко

док његов гнев не прође.

²¹ Јер, ево, ГОСПОД излази из свог
пребивалишта

да казни становнике земље за њихове
грехе.

Земља ће показати сву крв

која је на њој проливена

и неће више крити оне који су
поклани на њој.«

Избављење Израела

27 Тога дана ће ГОСПОД
својим мачем, љутим, силним
и јаким,

казнити левијатана, хитру змију,

левијатана, вијугаву змију;

убиће морску неман.

² Тога дана певајте о плодном
винограду.

³ Ја, ГОСПОД, његов сам чувар

и сваки час га заливам.

Дан и ноћ стражарим над њим,

да му ко не нашкоди.

⁴ Нисам гневан.

Да ми се бар драч и трње успротиве,

кренуо бих на њих у битку,

заједно их спалио.

⁵ Или, нека у мени потраже уточиште,

нека склопе мир са мној;

да, нека склопе мир са мној.

⁶ У данима који долазе,

Јаков ће се укоренити,

Израел пропупети и процветати

и плодовима испунити цео свет.

⁷ Да ли га је ударио

као што је ударио

оне који су ударали њега?

Да ли га је убио

као што су убијени

они који су убијали њега?

⁸ За казну га отера и изгна,

однесе га силним ветром источним.

⁹ Тако ће Јаковљева кривица бити
поништена,

а све ово плод уклањања његовог
греха:

када све каменове жртвеника

у прах смрви као кречни камен,

ниједна Ашерина мотка ни кадиони
жртвеник

неће остати усправљени.

¹⁰ Пуст стоји утврђени град,
насеље напуштено, остављено као
пустиња.

Тамо телад пасе,

тамо лежи и брсти му гране.

¹¹ Кад му се гранчице осуше, одлеме
се,

жене дођу и њима пале ватру.

Јер, ово је народ без памети,

па га његов Творац не жали,

његов Створитељ нема милости за
њега.

¹² Тога дана ће ГОСПОД вршити жито

од Еуфрата* до Египатског потока

и једног по једног вас сабрати,
Израелци.

¹³ Тога дана затрубите велик рог,

и доћи ће они који су пропадали у
Асирији

и они који су прогнани у Египат,

и поклонити се ГОСПОДУ на светој
гори у Јерусалиму.

Прекор Ефрему

28 Тешко оном венцу, дики
пијанца Ефремових,

*27:12 *Еуфрата* Дословно: реке.

чија је величанствена лепота тек цвет
који вене
на главама оних који су се надули од
мрсног јела
и које је оборило вино.

²Ево, Господ има нешто моћно и јако:
олују с градом и разорни вихор,
жестоку кишу и пљускове који плаве,
које ће руком бацити на земљу.

³Венац, дика пијанаца Ефремових,
биће изгажен ногама.

⁴Цвет који вене, његова сјајна лепота,
на главама оних који су се надули од
мрсног јела

биће као смоква сазрела пре лета –
чим је ко види, узима је и гута.

⁵Тога дана ће ГОСПОД над војскама
бити сјајна круна,
прекрасан венац

Остатку свога народа,

⁶дух правде онеме ко седи на
судијској столици
и снага онима који одбијају напад код
капије.

⁷А ови тетурају од вина
и љуљају се од опојног пића.
Свештеник и пророк тетурају од
опојног пића.

Збркани су од вина,
љуљају се од опојног пића;
тетурају се када имају виђења,
спотичу се када доносе пресуде.

⁸Сви столови прекривени
бљувотином,
нема ни месташца незапрљаног.

⁹»Кога он то учи знању?
Коме тумачи поруку?
Деци одвикнутој од мајчиног млека,
коју више не доје?

¹⁰Јер, говори: „Цав лацав, цав лацав,
кав лакав, кав лакав,
зеер шам, зеер шам.“⁴

¹¹Да, уснама странаца

и туђим језиком
Бог ће говорити овом народу,
¹²којем је рекао: »Ово је место
починка;

нека се уморни одморе«
и: »Ово је место одмора«,
али они не хтедоше да послушају.

¹³Зато ће им реч ГОСПОДЊА бити:

»Цав лацав, цав лацав,
кав лакав, кав, лакав,
зеер шам, зеер шам,«
да иду и падну наузнак,
да се повреде, ухвате у замку
и буду заробљени.

¹⁴Стога чујте реч ГОСПОДЊУ,
ви подругливци који владате
овим народом у Јерусалиму.

¹⁵Ви говорите: »Склопили смо савез
са смрћу

и договорили се са Шеолом:
када бич прође као поплава,
нас неће дохватити,
јер смо лаж учинили својим
уточиштем
и превару својим склоништем.«

¹⁶Стога овако каже Господ
ГОСПОД:

»Ево, постављам камен на Сиону,
камен проверени,
драгоцени камен угаони
за темељ сигуран.

Ко се узда, неће се плашити.

¹⁷Правду ћу учинити мерничким
ужетом,
праведност виском.

Град ће збрисати ваше уточиште од
лажи,

вода поплавити ваше склониште.

¹⁸Биће поништен ваш савез са смрћу,
неће опстати ваш договор са Шеолом.
Када бич прође као поплава,
прегазиће вас

¹⁹и кад год прође, однеће вас.

*28:10 Цав ... шам Вероватно је реч о опонашању говора мале деце, који је углавном неразумљив; исто и у 13. стиху.

А пролазиће јутро за јутром
и дању и ноћу.«

Када схватите ову поруку,
спопашиће вас ужас.

²⁰ Постоља је прекратка да се
испружите на њој,
ћебе преуско да се у њега увијете.

²¹ ГОСПОД ће устати као на гори
Перацим,

разјарити се као у долини Гивон,
да учини своје дело,
дело чудновато,
и изврши свој наум,
наум тајанствени.

²² Сада се више не ругајте,
да вас ланци још више не стегну.
Чуо сам од Господа, ГОСПОДА над
војскама,
да је целој земљи наменио уништење.

²³ Послушајте и чујте мој глас,
помно саслушајте шта вам говорим.

²⁴ Оре ли орач сваког дана за сетву?
Бразди ли и дрља земљу непрестано?

²⁵ Кад јој поравна површину,
зар не баца мирођијино семе
и не сеје ким?

Зар не сеје пшеницу у редове,
јечам где треба,
а крупник по ободу?

²⁶ Његов Бог га учи
и поучава како треба.

²⁷ Мирођија се не удара млатилом,
нити се преко кима прелази точком,
него се мирођија удара штапом,
а ким се млати прутом.

²⁸ Хлебно жито се меље –
зато га човек не млати унедоглед.
Колски точак и коњи пређу преко
њега,
али га не здробе.

²⁹ Све ово долази од ГОСПОДА над
војскама,

чији је савет диван и мудрост
величанствена.

Прекор Давидовом граду

29 Тешко Ариелу*,
Ариелу, граду у ком се
утаборио Давид.

Додаје годину на годину,
празник му иде за празником.

² Али ја ћу дићи опсаду под Ариелом,
и биће плача и кукњаве,
и он ће ми бити као огњиште
жртвеника†.

³ Утаборићу се око тебе,
опколити те опсадним кулама
и подићи насипе.

⁴ Оборен, говорићеш са земље;
говор ће ти бити мумлање из
прашине.

Глас ће ти долазити из земље као дух
покојников,

говор ће ти бити шапат из прашине.

⁵ А мноштво твојих непријатеља
као ситан прах ће постати,
мноштво насилничко
као развејана плева.

Изненада, у магновењу,

⁶ ГОСПОД над војскама походиће те
са грмљавином, земљотресом и
силном тутњавом,
с вихором и олујом и пламтећим
огњем који прождире.

⁷ Тада ће мноштво народâ који се боре
против Ариела,
који насрћу на њега и његове тврђаве
и опседају га,

бити као сан, као сновиђење,

⁸ као када гладан човек сања да једе,
а буди се празног желуца,
или када жедан човек сања да пије,
а буди се малаксао и жедан,
тако ће бити с мноштвом народâ

***29:1 Ариелу** Ариел значи »Божији лав«, а овде се користи као симболично име за Јерусалим.

†**29:2 огњиште жртвеника** Дословно: Ариел; Ариел звучи као хебрејска реч за »огњиште жртвеника«.

који се боре против горе Сион.

⁹ Запањите се! Зачудите се!

Ослепите се, обневидите!

Напијте се, али не од вина!

Тетурајте се, али не од опојног пића!

¹⁰ ГОСПОД је на вас излио духа учмалости.

Затворио вам је очи – ваше пророке; покрио вам је главе – ваше видеоце.

¹¹ Зато вам је ово виђење као речи запечаћене књиге. Ако је дате неком ко зна да чита и кажете му: »Молимо те, прочитај ово«, он ће рећи: »Не могу, јер је запечаћено.« ¹² Или, ако је дате неком ко не зна да чита и кажете му: »Молимо те, прочитај ово«, он ће рећи: »Не знам да читам.«

¹³ Господ каже:

»Овај народ ми само устима прилази и уснама поштује,

а срце му је далеко од мене.

Боје ме се само због заповести научених од људи.

¹⁴ Стога ћу, ево, опет запањити овај народ

чинећи све чудо за чудом.

Нестаће мудрост мудрих, ишчезнути умност умних.«

¹⁵ Тешко онима који траже дубине да своје науке сакрију од ГОСПОДА, који своја дела чине у тами, говорећи: »Ко нас види? Ко ће сазнати?«

¹⁶ Како све наопако чините!

Као да се за грнчара мисли да је глина!

Зар ће дело рећи за онога који га је направио:

»Није ме он направио«?

Може ли лонац да каже за грнчара:

»Он ништа не разуме«?

¹⁷ Либан ће се убрзо претворити

у плодну њиву,

а плодна њива изгледаће као шума.

¹⁸ Тога дана ће глуви чути речи књиге

и очи слепих прогледати из тмине и мрака.

¹⁹ Понизни ће се опет радовати у ГОСПОДУ,

убоги се радовати у Свецу Израеловом.

²⁰ Нестаће безочни, ишчезнути подругљивци;

биће истребљени сви који смишљају зло –

²¹ они који друге окривљују речју, који на суду постављају замку судији и без разлога ускраћују правду недужноме.

²² Зато ГОСПОД, који је откупио Авраама, овако каже Јаковљевог народу:

»Јакво се више неће стидети, више неће пребледети у лицу.

²³ Када види сву своју децу,

моје дело усред себе,

држаће моје Име светим.

Држаће светим Свеца Јаковљевог, бојати се Бога Израеловог.

²⁴ Они који су духом застранили, уразумиће се;

они који гунђају, прихватиће поуку.«

Прекор тврдоглавом народу

30 »Тешко непокорној деци«, говори ГОСПОД,

»која извршавају науку, али не мој, која склапају савезништво, али не по мојој вољи,

и грех на грех гомилају,

² која силазе у Египат

не тражећи од мене савет,

да од фараона траже заштиту

и у сенци Египта уточиште.

³ Али фараонова заштита биће вам на срамоту,

заклон у сенци Египта ваша брука.

⁴ Иако су му поглавари у Цоану,

а гласници су му дошли у Ханес,

⁵ сви ће се осрамотити

због народа од ког немају користи,

који им никакву помоћ ни корист не доноси,
већ само бруку и срамоту.«

⁶ Пророштво о животињама Негева:
У земљи муке и невоље,
лавица и лавова,
гуја и отровница,
носе своје богатство на плећима
магараца,
своје благо на грбама камила,
народу од ког им нема користи,
⁷ Египту, чија је помоћ ништавна и
бескорисна,

па га зовем »Рахав, дангуба«.

⁸ Иди и за њих урежи на таблици,
напиши на свитку,
да им у будућим данима
буде за сведочанство довека.

⁹ Они су бунтован народ,
лажљива деца која неће да слушају
поуку ГОСПОДЊУ.

¹⁰ Они говоре видецима: »Не
гледајте виђења«
и пророцима: »Не пророкујте нам оно
што је право.

Говорите нам оно што нам прија,
пророкујте опсене.

¹¹ Скрените с пута,
сиђите са стазе,
склоните нам с очију
Свеца Израеловог.«

¹² Стога овако каже Светац Израелов:
»Зато што сте одбацили ову реч,
уздали се у тлачење

и ослањали на превару,

¹³ овај грех ће вам бити као пукотина
која се шири у високом зиду
и чини да се он сруши изненада, у
магновењу.

¹⁴ Разбиће се у комадиће
као суд грнчарски.

Тако ће немилосрдно бити смрскан
да се међу крхотинама неће наћи
ниједна

довољно велика да се њоме узме
жераве из ватре

или захвати воде из чатрње.«

¹⁵ Овако каже Господ ГОСПОД, Светац
Израелов:

»Спасење вам је у покајању и починку,
снага у спокоју и уздању.

Али ви то нећете.

¹⁶ Рекли сте:

»Не, побећи ћемо на коњима.«

Зато ћете и бежати.

И: »Одјахаћемо на брзим коњима.«

Зато ће и ваши гонитељи бити брзи.

¹⁷ Вас хиљаду ће побећи кад само
један запрети;

кад петорица запрете, сви ћете
побећи,

док не останете сами
као копљача наврх горе,

као застава на брду.«

¹⁸ А ГОСПОД чезне да вам се смилује,
устаје да се на вас сажали.

Јер, ГОСПОД је праведан Бог.

Благо свима који га ишчекују.

¹⁹ Народе сионски, који живиш у
Јерусалиму, нећеш више плакати.
Чим завапиш, он ће ти се смиловати;
чим те чује, услишиће те. ²⁰ Иако
те Господ храни хлебом тескобе и
поји водом тлачења, ваш Учитељ се
више неће крити – својим очима ћете
га видети. ²¹ Кренеш ли десно или
лево, чућеш иза себе глас како каже:

»Ово је пут; њиме идите.« ²² Ваши
сребром обложени идоли и ваши
златом прекривени ликови постаће
вам нечисти. Одбацићете их као
уложак месечнице и рећи им: »Губите
се!« ²³ Он ће слати кишу за семе
које сејеш у земљу, па ће храна коју
земља роди бити богата и изобилна.
Тога дана ће твоја говеда пасти на
пространим пашњацима. ²⁴ Волови и
магарци који обрађују земљу јешће
најбоље крмиво, набацано вилама и
лопатом.

²⁵ На свакој високој гори и на
сваком високом брду тећи ће потоци

воде на дан великога покоља, када
попадају куле. ²⁶Тада ће, онога дана
када ГОСПОД учврсти сломљене
кости свога народа и исцели ране
које је задао, светлост месеца бити
као светлост сунца, а светлост сунца
седам пута сјајнија, као светлост
седам дана.

²⁷Ево, Име ГОСПОДЊЕ долази
издалека,

с платћеним гневом и густим димом.
Усне су му пуне срџбе,
а језик огањ који прожидре.

²⁸Дах му је као набујала река
која досеже до гуше.

Он народности сеје кроз сито
уништења,

у чељусти народâ умеће узде
које их воде на странпутицу.

²⁹Тада ће вам песма бити
као у ноћи кад се слави свети празник.

Срце ће вам бити радосно
као кад се уз фрулу иде на гору
ГОСПОДЊУ, Стени Израеловој.

³⁰ГОСПОД ће се огласити
величанственим гласом

и показати своју руку, која удара у
љутом гневу

и у прождирућем огњу,
с провалом облака, олујом и градом.

³¹Од гласа ГОСПОДЊЕГ уплашиће се
Асирија;

шибом ће је ударити.

³²Сваки ударац казненог штапа
који ГОСПОД спусти на Асирце

док с њима буде ратовао
биће уз даире и лире.

³³Тофет је одавно спреман,

припремљен за цара:
дубока јама, огњена и пространа,

са много огња и много дрва.

Дах ГОСПОДЊИ,

као поток горућег сумпора,

огањ распирује.

Прекор онима који се уздају у Египат

31 Тешко онима који у Египат
силазе по помоћ,

на коње се ослањају,
у борна кола се уздају, јер их је много,
и у коњанике, јер су врло снажни,
а не гледају у Свеца Израеловог,
нити од ГОСПОДА траже помоћ.

²Али и он је мудар и може да навали
несрећу.

Он своје речи не повлачи.

Устаће против куће злих,
против оних који помажу зликовцима.

³Египћани су само људи, нису Бог;
коњи су им од меса, а не од духа.

Када ГОСПОД испружи руку,
посрнуће помагач

и пасти онај коме помаже
– обојица ће пропасти заједно.

⁴Овако ми каже ГОСПОД:

»Као кад лав, млади лав,
режи над својим пленом,
па се мноштво пастира
против њега окупи,

а он се не плаши њихове вике
нити га узнемирава њихова галама,
тако ће и ГОСПОД над војскама сићи
да поведе бој за гору Сион
и њене висове.

⁵Као што птице круже над гнездом,
тако ће ГОСПОД над војскама
штитити Јерусалим.

Штитиће га и избавити,
поштедети га и спасти.

⁶Вратите се, Израелци, Ономе против
кога се

тако силно побунисте.

⁷Јер, тога дана ће сваки од вас
одбацили идоле од сребра и злата
које су ваше грешне руке начиниле.

⁸Асирија ће пасти од мача, али не
људског;

прождреће је мач, али не човечији.

Бежаће пред мачем,

и њени младићи постаће кулучари.
⁹ Пашће њено утврђење због ужаса,
 престравити се њени заповедници
 кад ратни барјак угледају»,
 говори ГОСПОД,
 чији је огањ на Сиону,
 чија је пећ у Јерусалиму.

Најава царства праведности

32 Ево, цар ће владати у
 праведности
 и службеници управљати у правди.
² Свако ће бити као заклон од ветра
 и склониште од олује,
 као потоци у пустињи
 и сенка велике стене у жедној земљи.
³ Тада се више неће затварати очи
 оних који виде
 и слушаће уши оних који чују.
⁴ Срце непромишљених разумеће
 знање,
 а муцав језик говориће јасно и течно.
⁵ Будалу више неће звати
 племенитим,
 ни покварењака поштовати.
⁶ Јер, будала говори будалаштине
 и у срцу смишља зло:
 да почини безбожно дело,
 да о ГОСПОДУ шири заблуду,
 да гладнога остави празног желуца
 и да жедноме ускрати воду.
⁷ Средства покварењака су зла;
 он смишља опаке сплетке
 да лажима уништи сиромаша
 када убоги тражи правду.
⁸ А племенит човек кује племените
 науме
 и чини племенита дела.

Прекор женама из Јерусалима

⁹ Устаните, ви нехајне жене,
 и чујте мој глас;
 ви безбрижне кћери,
 слушајте шта говорим.
¹⁰ За годину и неколико дана,
 дрхтаћете, ви безбрижне,

јер неће бити бербе грожђа
 и неће доћи брање плодова.
¹¹ Дрхтите, ви нехајне жене,
 тресите се од страха, ви безбрижне.

Скините се и обнажите,
 опашите кострет око бокова.
¹² Ударајте се у груди
 због дражесних поља,
 због родних лоза

¹³ и због земље мога народа
 зарасле у трње и драч,
 због свих веселих кућа
 и овог раздраганог града.

¹⁴ Палата ће бити напуштена,
 опустеће бучни град.
 Тврђава и кула-стражара
 постаће пустош довека,
 радост дивљим магарцима,
 пашњак стадима

¹⁵ док се Дух не излије на нас са
 висине
 и пустиња се не претвори у плодну
 њиву,

а плодна њива не буде као шума.

¹⁶ Правда ће пребивати у пустињи,
 а праведност живети на њиви.

¹⁷ Мир ће бити дело праведности,
 а плод праведности спокој и уздање
 довека.

¹⁸ Мој народ ће живети у мирним
 становима,

у сигурним кућама,
 на безбрижним пландиштима.

¹⁹ Макар се грађ оборио на шуму,
 а град био сравњен са земљом,

²⁰ благо вама, јер ћете сејати крај
 сваког потока
 и пуштати говеда и магарад да иду
 слободно.

Невоља и избављење

33 Тешко теби, уништитељу,
 теби, који ниси уништен!
 Тешко теби, издајниче,
 теби кога нису издали!
 Када престанеш да уништаваш,

ти ћеш бити уништен.

Када престанеш да издајеш,
тебе ће издати.

² Милостив нам буди, ГОСПОДЕ!
Тебе ишчекујемо!

Буди нам снага сваког јутра,
наше спасење у време невоље.

³ Народи побегну када загрмиш,
народности се распрше када устанеш.

⁴ Плен се скупља као што скакавац
жање,

као јато скакаваца на њега се бацају.

⁵ ГОСПОД је узвишен, јер пребива на
висини,

Сион ће испунити правдом и
праведношћу.

⁶ Биће он чврст темељ у твојим
временима,

богата ризница мудрости, знања и
спасења.

Страх од ГОСПОДА благо је од њега.

⁷ Ево, њихови јунаци кукају на
улицама,

весници мира горко плачу.

⁸ Опустеше друмови,
нема путника на путевима.

Савезништва се раскидају,
сведоци презиру,

нико се не поштује.

⁹ Земља тугује и копни,

Либан је постиђен и вене.

Шарон је као пустиња,
у Башану и Кармелу лишће опада.

¹⁰ »Сада ћу устати«, каже ГОСПОД.

»Сада ћу се уздићи,

сада се узвисити.«

¹¹ Плеву зачињете, стрњику рађате!

Ваш дах је огањ који ће вас
прождрети.

¹² Народи ће горети као кречни
камен,

запалити се као посечено трње.

¹³ »Чујте шта сам учинио,
ви који сте далеко и ви који сте близу;
спознајте моју снагу.«

¹⁴ Грешници на Сиону су
престрављени,
безбожнике хвата дрхтавица.

»Ко ће од нас опстати крај ватре која
прождире?

Ко ће од нас опстати крај вечног
огња?«

¹⁵ Онај ко живи праведно
и говори оно што је право,

ко одбија изнуђен добитак,
ко не пружа руку да прими мито,

ко запушава уши да не слуша о
крвопролићу

и затвара очи да не гледа зло –

¹⁶ тај ће живети на висовима,
тврђава на литици биће му уточиште,

имаће довољно хлеба

и воде му неће понестати.

¹⁷ Очи ће ти гледати цара у његовој
лепоти

и посматрати земљу која се простире
далеко.

¹⁸ Размишљаћеш о протеклом ужасу:

»Где је сада онај који је бројао?

Где је онај који је вагао?

Где је онај који је пребројавао куле?«

¹⁹ Више нећеш видети те бахате људе,
људе говора неразговорног,

језика чудног и неразумљивог.

²⁰ Погледај ка Сиону, граду наших
светковина.

Очи ће ти видети Јерусалим,

станиште мирно, шатор који се неће
померити,

чији се кочићи неће ишчупати

нити ће му иједан конопац пући.

²¹ Тамо ће ГОСПОД, Силни,
бити као место широких река и

поточа

којим не плове галије

и не пролазе моћне лађе.

²² Конопци им висе незатегнути,

па јарбол не стоји чврсто;

једро није разапето.

Тада ће се делити велико благо,

па ће се и хроми домоћи плена.

²³ Јер, ГОСПОД је наш судија,
ГОСПОД је наш законодавац,
ГОСПОД је наш цар.

Он ће нас спасти.

²⁴ Нико ко живи на Сиону неће рећи:

»Болестан сам.«

Биће опроштени греси његових
житеља.

Суд над народима

34 Приђите да чујете,
народности!

Пмно слушајте, народи!

Нека чује земља и све што је на њој,
свет и све што је из њега.

² ГОСПОД је гневан на све народе,
бесан на све њихове војске.

Докраја ће их затрти,
покољу их предати.

³ Њихови побијени биће избачени.
Дизаће се смрад њихових лешина,
њихова крв тећи ће горама.

⁴ Све звезде небеске ће се распасти
и небо се смотати као свитак,
све звездано мноштво пасти
као увело лишће са лозе,
као смежуране смокве са дрвета.

⁵ Мој мач се напио крви на небесима.
Сада, ево, силази да казни Едом,
народ који сам докраја затро.

⁶ Мач ГОСПОДЊИ огрезао је у крви
и лојем је премазан –
крви јагањаца и јараца
и лојем са овнујских бубрега.

Јер, ГОСПОДУ се спрема жртва у
Боцри

и велик покољ у Едому.

⁷ Уз њих ће попадати дивља говеда,
јунци и бикови.

Земља ће им се натопити крвљу
и њихова прашина замастити лојем.

⁸ Јер, ГОСПОД има дан освете,
годину одмазде,
да Сион подржи у његовој парници.

⁹ Едомови потоци претвориће се у
смолу,

његова прашина у сумпор.

Земља ће му постати горућа смола;

¹⁰ ни ноћу ни дању неће се гасити,
дим ће јој се дизати довека.

Из поколења у поколење лежаће
пуста,

нико више неће пролазити кроз њу.

¹¹ Запосешће је пустињска сова и
буљина,

у њој се гнездити кукувија и гавран.

ГОСПОД ће над Едомом растегнути
уже пометње

и висак празнине.

¹² Његови племићи неће имати

шта да назову царством;
нестаће сви његови поглавари.

¹³ Трње ће му израсти у палатама,
коприва и трње у утврђењима.

Постаће станиште шакалима,
дом нојевима.

¹⁴ Пустињска створења сретаће се с
хијенама,

дивокозе се дозивати мекетањем.

Тамо ће ноћна створења
себи налазити место починка.

¹⁵ Сове ће се тамо гнездити, полагати
јаја,

излегати птиће и окупљати их под
крилима.

И соколови ће се тамо скупљати,
сваки са својим паром.

¹⁶ Потражите у свитку ГОСПОДЊЕМ и
прочитајте:

ниједан од ових неће изостати,

ниједан неће бити без свог пара.

Јер, његова уста су заповедила,

његов Дух их је окупио.

¹⁷ Он је за њих бацио коцку,

његова рука земљу им је одмерила
ужетом.

Она ће бити њихова довека

и у њој ће боравити кроз сва
поколења.

Радост откупљених

35 Радоваће се пустиња и сасушена земља; веселиће се пустара и процветати.

Као шафран

²ће се расцветати,

силно се радовати и клицати од радости.

Даће јој се слава Либана, сјај Кармела и Шарона. Видеће Славу ГОСПОДЊУ, сјај Бога нашега.

³Оснажите слабашне руке, учврстите клецава колена.

⁴Реците плашљивима у срцу:

»Будите јаки! Не бојте се!

Ваш Бог ће доћи с осветом, са Божијом одмаздом ће доћи да вас спасе.«

⁵Тада ће се отворити очи слепима и отпушити уши глувима.

⁶Тада ће хроми поскакивати као јелен,

језик немих клицати од радости.

Вода ће покуљати у пустари и потоци у пустињи.

⁷Ужарени песак постаће језеро, жедна земља извори воде.

У јазбинама где су лежали шакали израшће трава, шаш и трска.

⁸Биће тамо широк друм, а зваће се Пут светости.

Нечисти неће пролазити њиме.

Биће то пут за Божији народ,

за оне који по њему иду.

Опаки безумници неће тумарати по њему.

⁹На том друму неће бити лава,

нити ће се крвожедна звер пењати на њега –

неће се на њему наћи.

Њиме ће ићи само откупљени.

¹⁰Вратиће се они које је ГОСПОД откупио

и певајући ући у Сион.

Биће окруњени вечном радошћу; обузеће их радост и весеље, а побећи ће туга и жецање.

Асирци прете Јерусалиму

(2. Цар 18,13-27; 2. Лет 32,1-19)

36 Четрнаесте године владавине цара Езекије, асирски цар Санхериб нападе све утврђене јудејске градове и заузе их. ²Потом асирски цар посла из Лахиша свог главног саветника са великом војском цару Езекији у Јерусалим. Када се главни саветник зауставио код водовода на Горњем језерцету, на путу за Перачево поље, ³пред њега изађоше управитељ палате Елјаким син Хилкијин, писар Шевна и бележник Јоах син Асафов.

⁴Главни саветник им рече: »Реците Езекији: ,Овако каже велики цар, цар Асирије:

»На чему се заснива твоја самоувереност? ⁵Зар празне речи могу да замене војну вештину и снагу? На кога ли се то ослањаш кад се буниш против мене? ⁶Зар на Египат, тај напукли штап од трске, који човеку прободу руку и рани га ако се на њега ослони? Такав је фараон, цар Египта, свакоме ко се ослони на њега. ⁷А ако ми кажеш: »Ослањамо се на ГОСПОДА, нашега Бога« – зар није он онај бог чије је узвишице и жртвенике Езекија уклонио, говорећи народу Јуде и Јерусалима: »Клањајте се само пред овим жртвеником?«

⁸»Сада се нагоди с мојим господаром, царем Асирије, и даћу ти две хиљаде коња ако успеш да нађеш јахаче за њих.

⁹Па ти не можеш да се одбраниш ни од једног јединог од најнижих заповедника мога господара, чак

ако се и ослањаш на то да ће ти Египат дати кола и коњанике.

¹⁰ Осим тога, нисам дошао да нападнем и уништим ово место без ГОСПОДЊЕ заповести. Сâм ГОСПОД ми је рекао да кренем на ову земљу и уништим је.»

¹¹ Тада Елјаким, Шевна и Јоах рекоше главном саветнику: »Молимо те, говори с нама, твојим слугама, на арамејском, јер ми га разумемо, а немој на хебрејском, пошто нас чује народ на зидинама.«

¹² Али главни саветник им одговори: »Мој господар ме није послао да ово кажем само вашем господару и вама, него и овим људима који седе на зидинама. Јер, они ће јести свој измет и пити своју мокраћу, а тако и ви.«

¹³ Потом главни саветник устаде и повика на хебрејском: »Чујте поруку великога цара, цара Асирије!

¹⁴ »Овако каже цар: ,Не дајте Езекији да вас завара, јер он не може да вас избави. ¹⁵ Не дајте Езекији да вас наговори да се уздате у ГОСПОДА када буде рекао: »ГОСПОД ће нас сигурно избавити. Овај град неће пасти у руке асирском цару.« ¹⁶ Не слушајте Езекију.«

»Овако каже цар Асирије: ,Склопите мир са мном и изађите к мени. Тако ће сваки од вас јести са своје лозе и своје смокве и пити воду из своје чатрње, ¹⁷ док ја не дођем и одведем вас у земљу као што је ваша, земљу жита и младог вина, земљу хлеба и виноградâ. ¹⁸ Не дајте Езекији да вас завара када каже: »ГОСПОД ће нас избавити.« Зар је бог било ког народа икада избавио своју земљу из руку асирског цара? ¹⁹ Где су богови

Хамата и Арпада? Где су богови Сефарвајима? Да ли су богови избавили Самарију из мојих руку? ²⁰ Који је од богова тих земаља избавио своју земљу из мојих руку? Како ће онда ГОСПОД да избави Јерусалим из мојих руку?«

²¹ Али народ је ћутао и ништа му није одговорио, јер је цар заповедио: »Не одговарајте му.«

²² Тада управитељ палате Елјаким син Хилкијин, писар Шевна и бележник Јоах син Асафов одоше Езекији раздеране одеће и пренеше му шта је главни саветник рекао.

Езекија тражи савет од Исаије

(2. Цар 19,1-7)

37 Када је цар Езекија то чуо, раздре своју одећу, обуче се у кострет и оде у Дом ГОСПОДЊИ, ² а управитеља палате Елјакима, писара Шевну и главне свештенике, све обучене у кострет, посла пророку Исаији сину Амоцовом ³ да му кажу: »Овако каже Езекија: ,Ово је дан невоље, увредâ и срамоте, као када дете треба да изађе из мајчине утробе, а она нема снаге да га роди. ⁴ Можда ће ГОСПОД, твој Бог, чути све оно што је рекао главни саветник у име свога господара, асирског цара, који га је послао да вређа Бога живог. А кад га чује, можда ће га ГОСПОД, твој Бог, казнити због онога што је рекао. Стога се помоли за овај Остатак који је још преостао.«

⁵ Када су службеници цара Езекије дошли Исаији, ⁶ он им рече: »Реците свом господару: ,Овако каже ГОСПОД: Не плаши се оног што си чуо – поругâ којима су ме обасуле слугице асирског цара. ⁷ Ставићу у њега духа, па кад чује једну вест, вратиће се у

своју земљу. А онда ћу га у његовој земљи погубити мачем.«

Асирци поново прете

(2. Цар 19,8-19)

⁸Када је главни саветник чуо да је асирски цар отишао из Лахиша, он се повуче и оде у Ливну, где нађе цара како ратује против ње.

⁹Санхериб доби вест да је Тирхака, цар Куша, кренуо да зарати с њим. Када је то чуо, посла гласнике Езекији, рекавши им: ¹⁰»Кажите јудејском цару Езекији:

»Немој да те завара бог на кога се ослањаш када каже: »Јерусалим неће бити предат у руке асирском цару.« ¹¹Свакако си чуо шта су асирски цареви учинили са свим земљама – да су их потпуно уништили. Зар мислиш да ћете се ви избавити? ¹²Зар су богови Гозана, Харана, Рецефа и Еденаца у Теласару избавили своје народе, које су моји преци затрли? ¹³Где су сада цар Хамата, цар Арпада и цар Лаира, Сефарвајима, Хене и Иве?«

¹⁴Езекија узме писмо од гласника и прочита га, а затим оде у Дом ГОСПОДЊИ и рашири га пред ГОСПОДОМ.

¹⁵Онда се Езекија помоли пред ГОСПОДОМ: ¹⁶»ГОСПОДЕ над војскама, Боже Израелов, који си на престолу међу херувимима. Ти једини си Бог над свим царствима на земљи. Ти си саздао небо и земљу.

¹⁷Слушај, ГОСПОДЕ, и чуј. Отвори очи, ГОСПОДЕ, и погледај. Чуј Санхерибову поруку коју је послао да извређа Бога живог. ¹⁸Истина је, ГОСПОДЕ, да су асирски цареви уништили ове народе и њихове земље. ¹⁹Бацили су њихове богове у ватру и уништили их, јер они и нису

били богови, него дела људских руку израђена од дрвета и камена. ²⁰Сада нас, ГОСПОДЕ, Боже наш, спаси из његових руку, да сва царства на земљи знају да си ти, ГОСПОДЕ, једини Бог.«

Исаијина порука Езекији

(2. Цар 19,20-37)

²¹Тада Исаија син Амоцов посла ову поруку Езекији: »Овако каже ГОСПОД, Бог Израелов: »Зато што си ми се молио због Санхериба, цара Асирије, ²²ево шта ГОСПОД каже против њега:

»Девица-Кћи сионска презире те, руга ти се. Кћи јерусалимска за тобом маше главом.

²³Кога си вређао и кога хулио?

На кога си викао и бахато га гледао? Зар на Свеца Израеловог!

²⁴Преко својих слугу Господа си вређао.

И рекао си:

»Са мноштвом својих кола попех се на висове гора, на највише врхове Либана. Посекох му највише кедрове и најлепше борове. Стигох му до најдаљих крајева, до шума најгушћих.

²⁵Копао сам зденце у туђим земљама и пио воду.

Табанима својим све сам египатске реке исушио.«

²⁶»Зар ниси чуо? Давно сам то одредио, од искона наумио, а сада остварујем:

да ти утврђене градове у гомиле крша претвориш. ²⁷Житељи њихови, изнемогли, унезверени су и постиђени.

Као биљке су у пољу,

као зелени изданци,
 као трава наврх крова
 спржена пре но што нарасте.
²⁸ Знам када седаш
 и када излазиш и враћаш се
 и како на мене бесниш.
²⁹ А зато што бесниш на мене
 и што ми је твоја бахатост допрла до
 ушију,
 ставићу ти куку у ноздрве и жвале у
 уста
 и врати те путем којим си дошао.

³⁰ »А ово ће ти бити знак, Езекија:
 »Ове ћете године јести оно што само
 никне,
 а догодине оно што само израсте.
 Треће године сејаћете и жњети,
 садити винограде и јести од њиховог
 рода.

³¹ Преостали од народа Јуде
 пустиће корен и донети род.

³² Из Јерусалима ће изаћи Остатак,
 са горе Сион Преживели.
 Учиниће то ревност ГОСПОДА над
 војскама.

³³ »Стога овако каже ГОСПОД о цару
 Асирије:

Неће ући у овај град
 ни овде одапети стрелу.
 Неће пред њега доћи са штитом
 ни опсадне насипе дићи око њега.

³⁴ Путем којим је дошао,
 њиме ће се и вратити.
 Неће ући у овај град,⁴ говори ГОСПОД.
³⁵ »Бранићу овај град и спасти га,
 себе ради и ради мога слуге Давида.«⁵

³⁶ Тада изађе анђео ГОСПОДЊИ и
 погуби сто осамдесет пет хиљада
 људи у асирском табору. Када су
 људи ујутро устали, а оно – свуда
 лешеви!³⁷ Тада асирски цар Санхериб
 растури табор и повуче се, па се врати
 у Ниниву и тамо остаде.

³⁸ Једног дана, док се клањао у
 храму свога бога Нисроха, његови
 синови Адрамелех и Шарецер
 погубише га мачем и побегоше у
 земљу Арарат. На месту цара наследи
 га његов син Есархадон.

Езекијина болест и опоравак

(2. Цар 20,1-11; 2. Лем 32,24-26)

38 У то време Езекија се на смрт
 разболе, а пророк Исаија син
 Амоцов оде к њему и рече: »Овако
 каже ГОСПОД: »Издај последње
 заповести својим укућанима, јер ћеш
 умрети. Нећеш оздравити.«¹

² Тада Езекија окрену лице зиду
 и помоли се ГОСПОДУ: ³ »Сети се,
 ГОСПОДЕ, како сам верно и свим
 срцем одано пред тобом живео и како
 сам чинио оно што је исправно у
 твојим очима.«

И горко заплака.

⁴ Тада реч ГОСПОДЊА дође Исаји:
⁵ »Иди и реци Езекији: »Овако каже
 ГОСПОД, Бог твога праоца Давида:
 Чуо сам твоју молитву и видео твоје
 сузе. Додаћу твом животу петнаест
 година. ⁶ И избавићу тебе и овај град
 из руку асирског цара. Одбранићу
 овај град.* ⁷ А ово ће ти бити знак
 од ГОСПОДА, да ће ГОСПОД урадити
 оно што је обећао: ⁸ Ево, учинићу да
 се сенка коју сунце баца на Ахазово
 степениште врати десет степеника
 уназад.«⁹

И сунце се врати десет степеника
 уназад колико је било сишло.

⁹ Ово је написао Езекија, цар Јуде,
 након што се опоравио од своје
 болести:

¹⁰ »Мислио сам: у подне свога живота,
 зар морам да прођем
 кроз капије Шеола,
 лишен остатка својих година.

*38:6 21. и 22. стих највероватније треба да стоје иза 6. стиха.

¹¹ Мислио сам: нећу видети ГОСПОДА
у земљи живих,
нећу више видети људе,
ни бити са становницима овог света.

¹² Кућа ми је ишчупана и уклоњена од
мене

као шатор пастирски.

Свој живот сам смотао, као ткалац,
а он ме одсекао од разбоја.

У једном дану и ноћи докрајчићеш ме.

¹³ »Стрпљиво сам чекао до зоре,

а он ми све кости поломи као лав.

»У једном дану и ноћи докрајчићеш
ме.

¹⁴ »Као ластва и дрозд пијукао сам,
као голубица тужно јечао.

Очи ми се уморише од гледања у
небо.

Госпде, мучим се, помози ми!

¹⁵ »Шта да кажем?

Како ми је рекао,
тако је и учинио.

Проживећу понизно све своје године
због мукá своје душе.

¹⁶ »Госпде, од тога човек живи
и мој дух и у томе живот налази.

Здравље си ми вратио и дао ми да
живим.

¹⁷ За своје добро сам се толико
намучио.

Због своје љубави

од јаме уништења си ме сачувао,
све моје грехе

бацио себи иза леђа.

¹⁸ Јер Шеол ти не захваљује,
смрт те не хвали.

У твоју верност се не уздају
они који у гробну јаму силазе.

¹⁹ Живи, живи те хвале,
као ја данас.

Очеви о твојој верности
говоре деци.

²⁰ »ГОСПОД ће ме спасти!

Зато ћемо уз жичане инструменте
певати

у Дому ГОСПОДЊЕМ

све дане свога живота.«

²¹ Исаија је био рекао: »Направите
облог од згњечених смокава и
привијте га на чир, па ће оздравити.«

²² А Езекија је упитао: »Који ће бити
знак да ћу ићи у Дом ГОСПОДЊИ?«

Гласници из Вавилона

(2. Цар 20,12-19)

39 У то време Меродах-Баладан
син Баладанов, цар Вавилона,
посла Езекији писма и поклон, јер је
чуо за Езекијину болест и излечење.

² Езекија радосно прими гласнике и
показа им све сребро, злато, зачине и
мирисна уља у својим спремиштима,
своју оружарницу и све што је било
у његовим ризницама. Није било
ничега у његовој палати или у целом
његовом царству што им није показао.

³ Тада пророк Исаија оде цару
Езекији и упита га: »Шта су рекли
они људи? Одакле су?«

»Из далеке земље«, одговори
Езекија. »Дошли су ми из Вавилона.«

⁴ Пророк упита: »Шта су видели у
твојој палати?«

»Видели су све у мојој палати«,
одговори Езекија. »Нема ничега у
мојим ризницама што им нисам
показао.«

⁵ Тада Исаија рече Езекији: »Чуј реч
ГОСПОДА над војскама: ⁶ 'Ево, долази
време када ће све из твоје палате, и
све што су твоји праоци накупили до
данас, бити однето у Вавилон. Ништа
неће остати,' каже ГОСПОД. ⁷ 'Неки
од твојих потомака, твоја рођена крв
и месо, биће одведени и постати
ушкопљеници у палати вавилонског
цара.'«

⁸ »Добра је реч ГОСПОДЊА коју си
ми објавио«, одговори Езекија. Јер,
мислио је: »Биће мира и сигурности
за мог живота.«

Утеха за Божији народ

40 »Тешите, тешите мој народ«,
каже ваш Бог.

²»Говорите нежно Јерусалиму
и објавите да је његово тешко
служење окончано,
да му је грех окајан,
да је из руке ГОСПОДЊЕ примио
двоструко за све своје грехе.«

³Глас виче: »У пустињи припремите
пут ГОСПОДУ,
у пуштоши поравнајте друм за Бога
нашега!

⁴Свака долина ће се уздићи,
свака планина и брдо слегнути,
гле домбасто постаће равно
и врлети равница.

⁵Тада ће се открити Слава
ГОСПОДЊА

и сви људи ће је заједно видети.
Јер, уста ГОСПОДЊА су говорила.«

⁶Глас каже: »Вичи.«

А ја рекох: »Шта да вичем?«

»Сваки човек је као трава
и сва његова приврженост као пољски
цвет;

⁷трава се осуши и цвет отпадне
кад на њих дуне дах ГОСПОДЊИ.
Да, народ је трава.

⁸Трава се осуши и цвет отпадне,
али реч Бога нашега остаје довека.«

⁹Попни се на високу гору,
ти који доносиш радосну вест Сиону,
снажно подигни глас,
ти који доносиш радосну вест
Јерусалиму

– подигни га, не бој се.

Кажи Јудиним градовима:

»Ево Бога нашега!«

¹⁰Ево, Господ ГОСПОД долази са
силом

и својом руком влада.

Ево, с њим је његова награда,
а пред њим његова накнада.

¹¹Као пастир напаса своје стадо;

својом руком скупља јагњад
и у недрима их носи,
а дојилице води.

¹²Ко је дланом измерио море
или педљем премерио небеса?
Ко је земаљску прашину скупио у
корпу,

на кантару извагао планине,
а на теразијама брегове?

¹³Ко је усмеравао дух ГОСПОДЊИ
или га учио као саветник?

¹⁴Коме се обратио да га просветли?
Ко га је упутио на пут правде,
дао му знање и показао му пут до
мудрости?

¹⁵Ево, народи су као кап у ведру,
вреде као трун прашине на ваги.
Ево, он подиже острва као да су прах.

¹⁶Либан не би био доста за ватру на
жртвенику,
ни његове животиње за паљенице.

¹⁷Пред њим су сви народи као ништа,
за њега су ништавни и мање него
ништа.

¹⁸С ким ћете упоредити Бога?

С каквим ликом ћете га упоредити?

¹⁹С идолом? Њега излива занатлија,
а златар га облаже златом
и израђује му ланчиће од сребра.

²⁰Ко је сувише сиромашан за такву
жртву,

бира дрво које не труне,
па тражи вештог занатлију
да направи идола који се неће
претурити.

²¹Зар не знате? Зар нисте чули?
Зар вам од почетка није речено?
Зар, од кад је свет утемељен, нисте
разумели?

²²Он седи на престолу над земљом,
чији су житељи као скакавци.
Небеса разастире као завесу
и разапиње их као шатор за
становање.

²³Кнежеве предаје ништавилу

и владаре овога света у ништа претвара.

²⁴Тек што буду засађени, тек што буду засејани, тек што им се стабљика укорени у земљи,

он дуне на њих и они се осуше, вихор их разнесе као стрњику.

²⁵»С ким ћете ме упоредити?« каже Светац.

»Или ко ми је раван?«

²⁶Подигните поглед ка небесима и погледајте: Ко је све то створио?

Онај који изводи војску звезда, једну по једну, и сваку по имену зове. Због његове велике силе и силне снаге ниједна не недостаје.

²⁷Зашто говориш, Јакове, и жалиш се, Израеле:

»Мој пут је скривен од ГОСПОДА, мој Бог не мари за моју правду?«

²⁸Зар не знате? Зар нисте чули?

ГОСПОД је Бог вечни, Створитељ крајева земље.

Он се не умара и не малакше; нико не може у његов ум да проникне.

²⁹Он малаксаломе даје снагу, а слабоме увећава моћ.

³⁰Младићи се умарају и малакшу и момци посрћу и падају,

³¹али они који се уздају у ГОСПОДА обновиће снагу

као што орлови обнављају перје.

Трчаће и неће малаксати, ходаће и неће посустати.

Помагач Израелов

41 »Умукните преда мном, острва!

Нека народи обнове снагу, нека приђу и говоре.

Хајде да се заједно нађемо на суду.

²Ко је пробудио онога са истока, којег на сваком кораку прати победа?

Онај који му предаје народе и пред њим покорава царева.

Мачем их претвара у прах, лџком у плеву коју разноси ветар.

³Он их гони и несметано напредује, ноге му земљу не додирују.

⁴Ко је то учинио и извршио?

Онај који од почетка позива нараштаје –

ја, ГОСПОД, који сам био с првима од њих

и који ћу бити с последњима, ја сам тај.«

⁵Острва су видела, и обузима их страх,

крајеви земље дрхте.

Примичу се и стижу,

⁶свако сваком помаже и говори свом брату: »Буди јак!«

⁷Занатлија бодри златара и онај који равна чекићем храбри онога који кује на наковњу.

За вар каже: »Добар је«

и прикуцава идола да се не претури.

⁸»Али ти, Израеле, мој слуго,

Јакове, кога сам изабрао, потомче Авраама, мога пријатеља,

⁹ти кога сам узео са крајева земље,

позвао те из њених најдаљих закутака,

ти коме сам рекао: ,Ти си мој слуга; изабрао сам те и нисам те одбацио‘ –

¹⁰не бој се, јер ја сам с тобом, не плаши се, јер ја сам твој Бог.

Ја ћу те оснажити и помоћи ти,

ја ћу те подупрети својом десницом победничком.

¹¹Ево, биће постиђени

и извргнути руглу

сви који су бесни на тебе.

Као ништа ће бити и пропасти они који ти се противе.

¹²Тражићеш, али нећеш наћи оне који се с тобом споре.

Они који против тебе ратују на крају ће бити као ништа.

¹³Јер ја, ГОСПОД, твој Бог, твоју десницу држим.

»Ја сам Онај који ти каже:
 ,Не бој се; ја ћу ти помоћи.«
¹⁴ Не бој се, црвићу Јакове,
 малобројни Израеле,
 јер сâм ја ћу ти помоћи«,
 говори ГОСПОД, твој Откупитељ,
 Светац Израелов.
¹⁵ »Ево, направиху од тебе млатило,
 ново и оштро, са много зубаца.
 Млатићеш планине и здробити их
 и од брегова ћеш направити плеву.
¹⁶ Вејаћеш их, и ветар ће их однети
 и вихор одувати.
 А ти ћеш се радовати у ГОСПОДУ,
 поносити се у Свецу Израеловом.
¹⁷ Сиромаси и убоги
 траже воде, а ње нема,
 језик им се осушио од жеђи.
 Али ја, ГОСПОД, услишићу их,
 ја, Бог Израелов, нећу их оставити.
¹⁸ Учинићу да потеку реке на
 голетима,
 изворе отворити посред долова.
 Пустињу ћу претворити у језерца,
 исушену земљу у изворе вода.
¹⁹ Посадићу у пустињи
 кедар, багрем, мирту и маслину,
 у пустолини заједно ставити
 борове, јеле и чемпресе,
²⁰ да сви виде и знају,
 да размисле и схвате
 да је то рука ГОСПОДЊА учинила,
 да је то створио Светац Израелов.
²¹ »Изложите свој случај«, каже
 ГОСПОД.
 »Изнесите доказе«, каже Цар
 Јаковљев.
²² »Нека приђу и кажу нам
 шта ће се догодити.
 Кажите нам о ономе што је било пре,
 шта значи, да о томе размислимо
 и сазнамо његов исход.
 Или објавите нам оно што ће бити,
²³ кажите нам шта носи будућност,

да знамо да сте богови.
 Учините бар нешто, добро или зло,
 да се престрашимо и испунимо
 страхом.
²⁴ Али ви сте мање но ништа
 и дела су вам ништавна;
 одвратан је ко вас изабере.
²⁵ Пробудио сам једнога са севера,
 и он долази;
 са истока је позван по имену.
 Он гази владаре као блато,
 као грнчар који гази глину.
²⁶ Ко је о томе говорио од почетка,
 да бисмо знали,
 или унапред, да бисмо рекли:
 ,Био је у праву?'
 Нико није говорио о томе,
 нико пророковао,
 нико ни реч није чуо од вас.
²⁷ Ја сам први рекао Сиону:
 ,Погледај, ево их!'
 и Јерусалиму послао гласника
 радосних вести.
²⁸ Гледам, али нема ниједнога,
 ниједнога међу овима да да савет,
 ниједнога да одговори кад их питам.
²⁹ Ево, сви су они ништа!
 Дела су им ништавна,
 њихови ликови ветар су и збрка.«

Слуга ГОСПОДЊИ

42 »Ево мога слуге, кога
 подржавам,
 изабранога мога, миљеника моје
 душе.
 На њега ћу ставити свога Духа
 и он ће народима донети правду.
² Неће викати ни подизати глас,
 нити ће му се глас чути на улицама.
³ Трску згњечену неће сломити,
 ни угасити фитиљ који тиња.
 Заиста* ће донети правду;
⁴ неће устукнути ни обесхрабрити се
 док правду не успостави на земљи.

* 42:3 *Заиста* Или: У истини.

У његово учење острва ће се уздати.«

⁵ Овако каже Бог, ГОСПОД, који је створио небеса и разапео их, који је разастро земљу и оно што из ње излази, који даје дах људима на њој и живот онима који по њој ходају:
⁶ »Ја, ГОСПОД, позвао сам те у праведности.

Узећу те за руку, чувати те и учинити да будеш Савез народу и светлост незнабошцима,
⁷ да отвориш слепе* очи, да изведеш сужње из затвора и да из тамнице пустиш оне који седе у тами.

⁸ »Ја сам ГОСПОД – то ми је Име! Не дам своју славу другоме ни своју хвалу идолима.

⁹ Ево, збило се оно што је било пре и сада објављујем ново; пре него што настане, ја вам најављујем.«

Хвалоспев ГОСПОДУ

¹⁰ Певајте ГОСПОДУ нову песму, хвалоспев му певајте с крајева земље, ви који пловите морем† и све што је у њему,

острва и сви који на њима живе.

¹¹ Нека радосно подигну глас пустиња и њени градови, насеља у којима живи Кедар. Нека житељи Селе запевају од радости,

нека завичу са горских врхова.

¹² Нека дају славу ГОСПОДУ и изричу му хвалу по острвима.

¹³ ГОСПОД корача у бој као ратник, као војник распирује свој гнев. Снажно извикује бојни поклич и снагу показује на непријатељима.

¹⁴ »Дуго сам ћутао, мировао

и суспрезао се.

Али сада, као жена која рађа, вичем, сопћем и уздишем.

¹⁵ Опустошићу горе и брегове и сасушити све њихово растиње. Реке ћу претворити у исушену земљу, а језерца исушити.

¹⁶ Слепе ћу повести путем који не познају, стазама њима непознатим. Пред њима ћу таму претворити у светлост, а неравнине поравнати.

То је оно што ћу учинити; нећу их оставити.

¹⁷ А они који се уздају у идоле, који ликовима говоре: „Ви сте наши богови“, они ће узмакнути у крајњој срамоти.«

Израел је глув и слеп

¹⁸ »Слушајте, глуви!

Гледајте, слепи, и видите!

¹⁹ Ко је слеп ако не мој слуга и глув као гласник кога шаљем? Ко је слеп као онај који ми се обавезао, слеп као слуга ГОСПОДЊИ?

²⁰ Много си видео, али ниси марио, уши су ти отворене, али ништа не чујеш.«

²¹ Свидело се ГОСПОДУ да ради своје праведности свој Закон учини великим и славним.

²² Али ово је народ опљачкан и похаран.

Сви су ухваћени у јаме и склоњени у затворе.

Као плен их одведоше, а никог да их избави; опљачкаше их, а нико да каже: »Врати!«

²³ Који од вас ће то чути

*42:7 *слепа* Или: слепима.

†42:10 *пловите морем* Дословно: силазите к мору.

или на то обратити пажњу
у времену које долази?

²⁴ Ко је предао Јакова да постане плен
и Израела пљачкашима?

Зар није ГОСПОД, против кога смо
грешили?

Јер, нису хтели да иду његовим
путевима,

нису се покоравали његовом Закону.

²⁵ Зато је на њих излио свој пламтећи
гнев,

страхоте рата, који их окружи огњем,
а они не схватише,

сажеже их, а они то не узеше к срцу.

Израелов једини Спаситељ

43 А сада овако каже ГОСПОД,
Онај који те је створио, Јакове,
Онај који те је саздао, Израеле:
»Не бој се, јер ја сам те откупио;
по имену сам те позвао – ти си мој.

² Будеш ли прелазии преко вода,
ја ћу бити с тобом,
и преко река, неће те преплавити.

Будеш ли пролазио кроз огањ,
нећеш се опећи,

пламен те неће опрљити.

³ Јер, ја сам ГОСПОД, твој Бог,
Светац Израелов, твој Спаситељ.

Египат дајем као откупнину за тебе,
Куш и Севу у замену за тебе.

⁴ Зато што си драгоцен у мојим очима
и достојан части,

и зато што те волим,

даћу људе у замену за тебе

и народе за твој живот.

⁵ Не бој се, јер ја сам с тобом.

Довешћу твоју децу с истока
и сабрати те са запада.

⁶ Рећи ћу северу: ‚Предај их!‘
и југу: ‚Не задржавај их!‘

Доведи моје синове издалека
и моје кћери са крајева земље

⁷ – све који се зову мојим Именом,
које сам створио за своју Славу,
које сам саздао и начинио.‘«

⁸ Изведи народ који је слеп, а има очи,
који је глув, а има уши.

⁹ Све народности се сабиру
и народи окупљају.

Који од њих је ово прорекао
или нам објавио оно што је било пре?

Нека доведу сведоке

да докажу да су били у праву,

да и други чују и кажу: »Истина је.«

¹⁰ »Ви сте ми сведоци«, говори
ГОСПОД,

»и мој слуга кога сам изабрао,

да знате и да ми верујете и да видите
да сам ја Он.

Пре мене ниједан бог није саздан
нити после мене има иједнога.

¹¹ Ја, ја сам ГОСПОД,

и осим мене нема Спаситеља.

¹² Ја сам открио и спасао и обзнанио
– ја, а не неки туђи бог међу вама.

Ви сте ми сведоци«, говори ГОСПОД,
»да сам ја Бог

¹³ и да сам од давнина Он.

Нико не може из моје руке да избави.

Кад ја учиним, ко може да промени?«

¹⁴ Овако каже ГОСПОД,

ваш Откупитељ, Светац Израелов:

»Ради вас ћу послати у Вавилон.

Поломићу све затворске преворнице,
и клицање Халдејаца

претвориће се у кукњаву.

¹⁵ Ја сам ГОСПОД, ваш Светац,
Створитељ Израелов, ваш Цар.«

¹⁶ Овако каже ГОСПОД,

који је кроз море направио пут,
стазу међу моћним водама,

¹⁷ који је намамио кола и коњанике,
војску и силне ратнике заједно,

и они легосе, али не устадоше,
угашени, утрнути као фитиљ:

¹⁸ »Заборавите шта је било пре,
не размишљајте о прошлости.

¹⁹ Ево, чиним нешто ново,

већ се помаља, зар не примећујете?

Пут правим у пустињи

и реке у пустилини.

²⁰ Шакали и нојеви и друге звери
 указаће ми част
 када створим воду у пустињи
 и реке у пустилини
 да напојим свој изабрани народ,
²¹ народ који сам за себе саздао
 да ми исказује хвале.
²² Али ти ме ниси призивао, Јакове,
 као да сам ти додијао, Израеле.
²³ Ниси ми доносио овце за паљенице,
 ниси ми част указивао кланим
 жртвама.
 Нисам те оптерећивао житним
 жртвама,
 ни додијавао ти тражећи кад.
²⁴ Ниси ми новцем куповао мирисни
 иђирот,
 ни ситио ме лојем својих жртава.
 Него, ти си мене оптерећивао својим
 гресима
 и додијавао ми својим злоделима.
²⁵ А ја, ја сам Он који ради себе
 брише твоје преступе
 и твојих греха се више не сећа.
²⁶ Подсети ме на прошлост,
 заједно расправимо спор;
 говори и докажи да си недужан.
²⁷ Твој први праотац је згрешио,
 твоји представници се побунили
 против мене.
²⁸ Зато сам срамоти извргао
 поглаваре Светилишта,
 а Јакова одредио за потпуно
 уништење
 и Израела за поруге.«

Израел је изабрани народ

44 »Али, слушај сада, Јакове, мој
 слуго,
 Израеле, кога сам изабрао.
² Овако каже ГОСПОД, који те је
 створио,
 који те је у мајчиној утроби
 обликовао,
 који ће ти помоћи:
 Не бој се, Јакове, мој слуго,

Јешуруне, кога сам изабрао.
³ Јер, излићу воду на жедну земљу
 и потоке на исушено тле.
 Свога Духа ћу ти излити на потомство
 и свој благослов на твоје потомке.
⁴ Ницаће као трава на ливади,
 као тополе покрај вода текућих.
⁵ Један ће рећи: „Ја сам ГОСПОДЊИ“,
 други ће се звати именом
 Јаковљевим,
 трећи ће на руци написати:
 „ГОСПОДЊИ“
 и узети име Израел.«

ГОСПОД је једини Бог

⁶ Овако каже ГОСПОД, Цар и
 Откупитељ Израелов, ГОСПОД над
 војскама:
 »Ја сам Први и Последњи;
 осим мене нема Бога.
⁷ Ко је као ја? Нека се јави.
 Нека то објави и образложи ми.
 Ко је још давно најавио шта ће бити?
 Нека нам он прорекне шта ће бити.
⁸ Не дрхтите, не бојте се.
 Зар то нисам ја још давно
 објавио и прорекао?
 Ви сте ми сведоци.
 Има ли Бога осим мене?
 Не, нема друге Стене,
 ни за једну не знам.
⁹ »Ништавни су сви који праве идоле
 и нема користи од њихових
 драгоцености.
 Они који сведоче за идоле,
 слепи су и незналице –
 на своју срамоту.
¹⁰ Ко прави бога и излива идола
 од ког нема користи?
¹¹ Он и њему слични
 биће извргнути срамоти;
 занатлије су само људи.
 Нека се сви окупе и појаве;
 препашће се и осрамотити.
¹² Ковач узима алат
 и на ужареном угљевљу

израђује идола,
чекићима га обликује,
снажном руком обрађује.
Огладни и изгуби снагу,
не пије воде и замори се.
¹³ Дрводеља мери ужетом,
писаљком црта лик,
па га деље длетима
и обележава шестаром.
Направи га по људском лику,
да му лепоту човека,
да стоји у храму.
¹⁴ Посече кедрове
или узме чемпрес или хрост,
па га за себе однегује међу шумским
дрвећем,

или посади бор, који нарасте од кише.
¹⁵ То је човеку огрев;
он узима мало дрва да се угреје,
пали ватру и пече хлеб.

Али издеље и бога и слави га,
направи идола и клања му се.

¹⁶ Половину изгори у ватри;
на томе испржи месо,
једе га и наједе се.

Уз то се и греје и говори:
,Ах, топло ми је; видим ватру.‘

¹⁷ Од остатка направи бога, свог
идола,

пада пред њим и клања му се.
Моли му се и говори:

,Спаси ме, јер ти си мој бог.‘

¹⁸ Ништа они не знају и не разумеју;
очи су им заслепљене, па не виде,
и срце затворено, па не разумеју.

¹⁹ Нико да размисли,
нико нема знања ни памети да каже:
,Половину сам изгорео у ватри
и на жеравици испекао хлеб,
испржио месо и појео га.

Зар да од остатка направим нешто
гнусно?

Зар да се клањам дрвеној клади?‘

²⁰ Храни се пепелом,

заводи га обмануто срце,
не може да се спасе, ни да каже:
,Зар ово у мојој десници није лаж?‘

²¹ »Сећај се овога, Јакове,
и ти, Израеле, јер си мој слуга:
Ја сам те начинио, ти си мој слуга;
нећу те заборавити, Израеле.

²² Развејао сам твоје прекршаје као
облак,

твоје грехе као измаглицу.

Врати ми се, јер ја сам те откупио.«

²³ Певајте од радости, небеса,
јер ГОСПОД је то учинио;
вичите, дубине земаљске.

Запевајте, планине и свако дрво у
вама,

јер ГОСПОД је откупио Јакова
и показује своју Славу у Израелу.

²⁴ Овако каже ГОСПОД, твој
Откупитељ,

који те је у мајчиној утроби саздао:

»Ја сам ГОСПОД, који је све створио,
који је сâм разапео небо,
који је без помоћи распростро земљу,

²⁵ који осујећује знамења лажних
пророка

и од гаталаца прави лудаке,

који мудраце врти у кругу
и знање им претвара у глупост,

²⁶ који обистињује реч свога слуге

и испуњава наум својих гласника,

који за Јерусалим каже: ,Биће
насељен‘,

за Јудине градове: ,Биће обновљени‘

и за њихове развалине: ,Ја ћу их
подићи,‘

²⁷ који каже мору*:

,Пресахни! Ја ћу ти исушити реке!‘«

²⁸ који каже за Кира: »Он је мој пастир
и извршиће све што желим.

Он ће рећи за Јерусалим: ,Нека се
обнови‘

и за Храм: ,Нека му се поставе
темељи.‘

* 44:27 мору Дословно: воденим дубинама.

45 »Овако каже ГОСПОД своме помазанику Киру, кога сам узео за десницу да пред њим покорим народе и разоружам царе, да пред њим отворим врата да се капије не затворе:

² Ићи ћу пред тобом и сравнити планине;

развалићу бронзане капије и просећи гвоздене преворнице.

³ Даћу ти блага похрањена у тами и богатства склоњена на тајна места, да спознаш да сам ја ГОСПОД, Бог Израелов,

који те зове по имену.

⁴ Ради свога слуге Јакова и Израела, изабранога мога, позивам те по имену и дајем ти почасни назив, иако ме не знаш.

⁵ »Ја сам ГОСПОД, и нема другога, осим мене нема Бога.

Оснажићу те, иако ме не знаш,

⁶ да се од истока до запада зна да сам ја једини.

Ја сам ГОСПОД, и нема другога.

⁷ Ја обликујем светлост и стварам таму,

ја доносим благостање и стварам несрећу,

ја, ГОСПОД, чиним све то.

⁸ Пустите кишу одозго, небо, нека из облака заплушти праведност. Нека се раствори земља, да изникне спасење

и нека с њим израсте праведност.

Ја, ГОСПОД, створио сам то.

⁹ Тешко оном ко се препире са својим Творцем,

оном ко је само посуда међу глиненим посудама.

Зар глина каже грнчару: „Шта то правиш?“

или: „Твоје дело нема ручке?“

¹⁰ Тешко оном ко каже оцу:

„Шта си то зачео?“

или мајци*: „Шта си то родила?“

¹¹ Овако каже ГОСПОД, Светац Израелов,

његов Творац:

Зар ћете ме испитивати о мојој деци или ми наређивати за моја дела?

¹² Ја сам Онај који је начинио земљу и на њој створио човека.

Моје руке су разапеле небеса и ја заповедам њиховој звезданој војсци.

¹³ Ја сам у својој праведности подигао Киру,

све стазе ћу му поравнати.

Он ће поново дићи мој град и ослободити моје изгнане, без плате или награде«, каже ГОСПОД над војскама.

¹⁴ Овако каже ГОСПОД:

»Богатство Египта и добит Куша и високи Сабејци прећи ће к теби и биће твоји;

ићи ће за тобом и у оковима прећи к теби.

Поклониће ти се и молити те, говорећи:

„Само је с тобом Бог, и нема другога, нема другог Бога.«

¹⁵ Ти си заиста скривени Бог, Боже и Спаситељу Израелов.

¹⁶ Биће постиђени и извргнути руглу сви који праве идоле; заједно ће отићи у срамоти.

¹⁷ А Израела ће ГОСПОД спасти вечним спасењем;

нећеш бити постиђен

ни икад више извргнут срамоти.

¹⁸ Јер, овако каже ГОСПОД – он који је створио небеса, он је Бог, он који је обликовао и начинио земљу,

* 45:10 мајци Дословно: жени.

он ју је учврстио;
није је створио да буде пуста,
него ју је саздао да буде насељена –
он каже: »Ја сам ГОСПОД, и нема
другога.

¹⁹ Нисам говорио у тајности,
однекуд из земље таме,
нисам Јаковљевом потомству рекао:
,Потражите ме у беспућу*.'⁴

Ја, ГОСПОД, говорим истину
и објављујем оно што је право.

²⁰ Окупите се и дођите,
заједно приђите, ви који сте побегли
од народâ.

Незналице су они који носе
идоле од дрвета и моле се богу
који их не може спасти.

²¹ Објавите шта ће бити, образложите
– нека се међу собом посаветују.

Ко је ово још давно прорекао?
Ко је то у далекој прошлости објавио?
Зар нисам ја, ГОСПОД?

Осим мене нема Бога,
Бога праведног и Спаситеља,
осим мене нема ниједнога.

²² Окрените се мени и спасите се,
сви крајеви земље,
јер ја сам Бог и нема другога.

²³ Самим собом се заклев,
моја уста изрекоше праведну реч
и неће је опозвати.

Свако колено ће се савити преда мнош
и сваки језик се заклету на верност.

²⁴ Говориће: ,Само у ГОСПОДУ су
праведност и снага.'⁴

Сви који су били бесни на њега,
доћи ће к њему и бити постиђени.

²⁵ А у ГОСПОДУ ће сви Израелови
потомци
бити оправдани и силно се радовати.

Вавилонски богови

46 Бел се повија, Нево клеца,
товарне животиње носе њихове
идоле.

Ликови које уоколо носате
тешко су бреме исцрпљеним
животињама.

² Клецају, повијају се заједно,
немоћни да спасу товар,
и они сами у заточеништво одлазе.

³ »Слушај ме, народе Јаковљев,
сви ви који сте још остали од народа
Израеловог,

ви које подупирем од кад сте зачети
и носим од кад сте се родили.

⁴ И када остарите, ја сам Он,
и када вам коса оседи, ја ћу вас
подупирати.

Ја сам вас начинио и ја ћу вас носити,
ја ћу вас подупирати и ја ћу вас
избављати.

⁵ »С ким ћете ме упоредити или
изједначити?

С ким ћете ми наћи сличност,
да можемо да се поредимо?

⁶ Неки сипају злато из вреће
и мере сребро на кантару,
унајмљују златара да од њега направи
бога,

пред којим падају ничице и клањају
му се.

⁷ Дижу га на плећа и носе,
стављају на његово место
и он тамо стоји и оданде се не миче.
Ако га неко позове, он се не одазива
и никог не може да спасе невоље.

⁸ Сећајте се тога и будите јаки,
примите то к срцу, бунтовници.

⁹ Сећајте се онога што је било пре,
у давној прошлости.

Ја сам Бог, и нема другога;
ја сам Бог, и нико ми није сличан.

¹⁰ Ја од почетка обзнањујем крај,

* 45:19 у *беспућу* Ова реч на хебрејском може да значи и »узалуд«.

од давнина шта ће тек да буде.
 Ја кажем: Мој наум ће се извршити
 и учинићу све што желим.
¹¹ Са истока позивам птицу
 грабљивицу,
 за свој наум човека из далеке земље.
 Рекао сам, и извршићу;
 наурио сам, и учинићу.
¹² Слушајте ме, ви тврдоглави,
 ви који сте далеко од праведности.
¹³ Примичем своју праведност
 – није више далеко,
 моје спасење неће задоцнити.
 Спасење ћу дати Сиону,
 своју Славу Израелу.»

Пад Вавилона

47 »Спусти се, седи у прашину,
 Девице-Кћери вавилонска!
 Седи на земљу, без престола,
 Кћери Халдејаца!
 Јер, више те неће звати нежном, ни
 крхком.
² Узми жрвње и мељи брашно.
 Скини вео, задигни скуте,
 обнажи ноге, па гази преко река.
³ Показаће се твоја голоотиња
 и открити твоја срамота.
 А ја ћу се осветити,
 никог нећу поштедети.«
⁴ Наш Откупитељ –
 Име му је ГОСПОД над војскама –
 Светац је Израелов.
⁵ »Седи у тишини, иди у таму,
 Кћери Халдејаца!
 Јер, више те неће звати
 царицом над царствима.
⁶ Био сам гневан на свој народ
 и оскврнавио свој посед.
 Предао сам их у твоје руке,
 а ти им се ниси смиловала.
 И на старце си стављала тежак јарам.
⁷ Говорила си: »Остаћу довека –
 вечна царица!«
 Али ниси на ово помислила,

ни мислила шта може да се деси.
⁸ Стога слушај сада, сладостраснице!
 Уљуљкана у својој сигурности,
 мислиш: »Ја, и нико више.
 Никад нећу постати удовица,
 ни спознати губитак деце.«
⁹ У трену, у једном дану,
 и једно и друго ће те стићи:
 удовиштво и губитак деце.
 У пуној мери ће те снаћи
 упркос мноштву твојих враџбина
 и моћних мађија.
¹⁰ У своје зло си се уздала
 и говорила: »Нико ме не види.«
 Заведе те твоја мудрост и знање
 када мислиш: »Ја и нико више.«
¹¹ »Снаћи ће те несрећа,
 а ти нећеш знати како да је одагнаш.
 Тешка недаћа обрушиће се на тебе,
 а ти нећеш моћи да је одвратиш.
 Снаћи ће те изненадна пропаст –
 нећеш је предвидети.
¹² Само се и даље држи
 својих мађија и многих враџбина,
 којима се бавиш од своје младости.
 Можда ћеш успети,
 можда ћеш неког препастити.
¹³ Изнурили су те сви савети које си
 добила.
 Нека устану сада и нека те спасу
 твоји звездознанци, они који зуре у
 звезде
 и сваког месеца предсказују шта ће те
 снаћи.
¹⁴ Они су као стрњика –
 огањ их сажиге;
 ни себе не могу да спасу из пламеног
 загрљаја.
 Није то жеравица да се човек огреје,
 ни ватрица крај које се седи.
¹⁵ Такви су ти с којима си
 од младости сарађивала и склапала
 послове.
 Сваки се и даље држи своје заблуде
 и ниједан не може да те спасе.»

Тврдоглавост Израела

48 »Чуј ово, народе Јаковљев,
ви који се зовете Израеловим
именом

и порекло водите од Јуде,
ви који се заклињете Именом
ГОСПОДЊИМ

и призивате Бога Израеловог –
али не у истини и праведности –

²ви који се називате житељима
светога града

и ослањате се на Бога Израеловог –
ГОСПОД над војскама му је Име:

³Одавно сам прорекао оно што је
било пре,

моја уста су то најавила, ја сам
обзнанио;

онда сам изненада учинио,
и то се одиграло.

⁴Знао сам да си тврдоглав,
да ти је шија гвоздена жила,
а чело бронзано.

⁵Зато сам ти то одавно рекао,
пре него што се одиграло,
ја сам ти најавио,
да не можеш да кажеш:
,Мој идол је то учинио,
мој резбарени и ливени бог је
заповедио
да тако буде.‘

⁶»Чуо си о томе,
а сада све то погледај –
зар не признајеш?

Од сада ћу ти говорити о новом,
о скривеном и теби непознатом.

⁷Сада је створено, а не одавно,
о томе до данас ниси чуо.

Стога не можеш да кажеш:
,Да, знао сам за то.‘

⁸Нити си чуо, нити разумео,
одавно ти ухо није отворено.
Добро знам колико си неверан,
од рођења си назван бунтовником.

⁹»Ради свога Имена свој гнев
одлажем,

ради својих хвала га суспрежем,
да те не искореним.

¹⁰Ево, пречистио сам те,
али не као сребро;

у топионици невоље сам те проверио.
¹¹Ради себе, ради себе то чиним.

Зашто да самог себе извргавам руглу?
Не дам своју Славу другојме.»

Најава Израеловог избављења

¹²»Слушај ме, Јакове,
Израеле, кога сам позвао:

ја сам Он,

ја сам Први и ја сам Последњи.

¹³Моја рука је положила темеље
земље

и моја десница је разастрла небеса;
када их позовем, заједно устају.

¹⁴Окупите се, сви ви, и слушајте:

Који од идола* је ово прорекао?
ГОСПОД га је изабрао и он ће
извршити

његов наум против Вавилона
и рода халдејског.

¹⁵Ја, да, ја сам говорио,
ја сам га позвао.

Ја ћу га довести
и он ће успети на свом походу.

¹⁶»Примагни ми се и слушај ово:
од почетка вам не говорим у тајности,
кад се догоди, ја сам тамо.»

А сада ме је Господ ГОСПОД послао
са својим Духом.

¹⁷Овако каже ГОСПОД, твој
Откупитељ,

Светац Израелов:

»Ја сам ГОСПОД, твој Бог,
који те учи за твоје добро,
који те усмерава на пут којим треба
да идеш.

¹⁸О, да си бар пазио на моје
заповести!

* 48:14 *идола* Дословно: њих.

Твој мир би био као река,
твоја праведност као таласи мора.
¹⁹ Твојих би потомака било као песка,
а твоје деце као његових зрнаца;
име им се не би затрло,
ни избрисало преда мном.«
²⁰ Изађите из Вавилона!
Бежите од Халдејаца!
Најавите то радосним поклицима,
објавите и разгласите до крајева
земље.
 Кажите: »ГОСПОД је откупио свог
слугу Јакова!«
²¹ Нису били жедни
када их је водио кроз пустиње;
учинио је да им из стене потече вода
– расцепио је стену и вода је
покуљала.
²² »Нема мира за зле«, каже ГОСПОД.

Слуга ГОСПОДЊИ

49 Слушајте ме, острва,
чујте ово, далеки народи:
Из мајчине утробе ГОСПОД ме позвао,
док сам још био у њој, име ми је
помињао.
² Уста ми је направио као оштар мач,
у сенци своје руке ме сакрио;
учинио ме углачаном стрелом
и сакрио у свом тоболцу.
³ Рекао ми је: »Ти си мој слуга,
Израеле,
на ком ћу показати своју Славу.«
⁴ Али ја рекох: »Узалуд сам се трудио,
снагу низашта, улудо истрошио.
Ипак, код ГОСПОДА је оно што ми
припада
и код мога Бога је моја награда.«
⁵ А сада каже ГОСПОД –
он који ме је у мајчиној утроби
обликовао
да му будем слуга,
да му вратим Јакова,
да му саберем Израела
јер сам стекао част пред ГОСПОДОМ
и мој Бог ми је снага –

⁶ он каже: »Премало је за тебе
да ми будеш само слуга
који ће Јаковљева племена довести
назад
и вратити преживеле Израелове:
Учинићу те светлошћу за незнабошце,
да моје спасење пронесеш до крајева
земље.«
⁷ Овако каже ГОСПОД, Откупитељ и
Светац Израелов,
ономе кога народ презире и гнуша га
се,
служи владарâ:
»Видеће те цареви, и устати,
и поглавари, и поклонити се
због ГОСПОДА, који је веран,
Свеца Израеловог, који те изабрао.«

Најава обнове Израела

⁸ Овако каже ГОСПОД:
»У часу повољном услишићу те
и помоћи ти на дан спасења.
Чуваћу те и поставити те
да будеш Савез народу,
да обновиш земљу
и поново доделиш опустошена
наследства,
⁹ да сужњима кажеш: ‚Изађите‘
и онима у тами: ‚Покажите се.‘«
Они ће паћи дуж путева
и налазити пашу на свим голетима.
¹⁰ Неће их морити ни глад ни жеђ,
нити ће им наудити пустињска жега и
сунце.
Водиће их Онај који им се смиловао,
проводити их крај извора водâ.
¹¹ Све своје планине претворићу у
путеве
и моји друмови ће се повисити.
¹² Ево, доћи ће издалека –
неки са севера, неки са запада,
неки из земље Асуан.
¹³ Кличите, небеса! Радуж се, земљо!
Запевајте, планине!
Јер, ГОСПОД теши свој народ
и смиловаће се својим напаћенима.

¹⁴ Али Сион рече: »ГОСПОД ме оставио, Господ ме заборавио.«

¹⁵ »Може ли жена да заборави своје одојче, да се не сажали на дете које је родила?

Па кад би и заборавила, ја тебе нећу заборавити.

¹⁶ Ево, у своје дланове сам те урезао, твоје зидине стално су ми пред очима.

¹⁷ Синови ти се журно враћају, а одлазе они који су те пустошили.

¹⁸ Дигни поглед и погледај околом: сви се окупљају и долазе к теби. Тако ми живота«, говори ГОСПОД, »све ћеш их на себи носити као накит; ставити их на себе као невеста.

¹⁹ Иако си разорена и опустошена и твоја земља огољена, сада ћеш бити претесна за своје житеље, а они који су те прождирали биће далеко.

²⁰ Деца која су се родила након оне коју си изгубила једног дана ће на твоје уши рећи: ,Ово место нам је претесно; направи нам места, да имамо где да живимо.‘

²¹ Тада ћеш помислити: ,Ко ми је родио све ове? Изгубила сам децу и била јалова, изгнана и одбачена – ко је ове одгајио?

Била сам остала потпуно сама – одакле сад дођоше ови?«

²² Овако каже Господ ГОСПОД: »Ево, даћу руком знак незнабошцима, подићи своју заставу народима, и они ће ти у наручју донети твоје синове,

а твоје кћери носити на раменима.

²³ Цареви ће ти бити старатељи, а њихове царице дојкиње. Клањаће ти се лицем до земље

и лизати ти прашину с ногу. Тада ћеш знати да сам ја ГОСПОД. Они који се уздају у мене, неће се разочарати.«

²⁴ Може ли се плен отети од ратника? Или, могу ли се сужњи избавити од окрутнога?

²⁵ Али овако каже ГОСПОД: »Да, сужњи ће бити отети од ратника и плен повраћен од окрутнога. Ја ћу се борити против оних који се боре против тебе, и спашћу ти децу.

²⁶ Натераћу твоје тлачитеље да једу своје месо; својом крвљу ће се опити као вином. Тада ће сви људи знати да сам ја, ГОСПОД, твој Спаситељ, твој Откупитељ, Силни Јаковљев.«

Израелов грех и послушност Слуге ГОСПОДЊЕГ

50 Овако каже ГОСПОД: »Где вам је потврда о разводу ваше мајке, с којом сам је отпустио? Или којем свом повериоцу сам вас продао?

Због својих греха сте продати, а ваша мајка је због ваших престапа отпуштена.

² Зашто није било никог кад сам дошао?

Зашто се нико не одазва кад сам позвао?

Зар је моја рука прекратка да спасе? Зар у мени нема снаге да избавим?

Једним прекором исушујем море и реке претварам у пустињу. Рибе у њима се усмрде јер нема воде и скапају од жеђи.

³ Ја небо одевам у таму и од кострети му правим покривач.«
⁴ Господ ГОСПОД даде ми језик поучен,

да знам како речју да помогнем
изнуреноме.

Он ме сваког јутра буди,
буди ми ухо да слушам као онај кога
уче.

⁵ Господ ГОСПОД отвори ми уши,
и ја се не побуних и не окренух.

⁶ Леђа подметнух онима који ме бију,
образ онима који ми почупаше браду,
не сакрих лице од поруга и плувања.

⁷ Господ ГОСПОД ми помаже –
нећу бити извргнут срамоти.

Зато лице отврднух као кремен
и знам да нећу бити постиђен.

⁸ Близу је Онај који ме оправдава.
Ко ће да ме оптужи? Суочимо се!
Ко је мој тужитељ? Нека ми приђе!

⁹ Ево, Господ ГОСПОД ми помаже –
ко ће да ме осуди?

Сви они ће се отрцати као одећа,
мољац ће их изјести.

¹⁰ »Ко се међу вама боји ГОСПОДА
и покурава речи његовог слуге?

Нека се онај ко хода у тами,
ко нема светлости,

поузда у Име ГОСПОДЊЕ
и ослони се на свога Бога.

¹¹ А сви ви који палите ватре
и окружујете се буктињама,
идите и ходајте у светлости својих
ватри

и буктиња које сте запалили.
Ово ћете примити из моје руке:
лећи ћете у мукама.«

Најава вечног избављења Сиона

51 »Чујте ме, ви који идете за
праведношћу,
ви који тражите ГОСПОДА:

Погледајте стену из које сте исечени
и мајдан из ког сте ископани.

² Погледајте Авраама, свога оца,
и Сару, која вас је родила.

Кад сам га позвао, био је само он,
један,

али ја га благослових и од њега
начиних многе.

³ Да, ГОСПОД ће утешити Сион
и смиловати се свим његовим
развалинама.

Учиниће да му пустиње буду као
Еден,

његове пустолине као врт
ГОСПОДЊИ.

У њему ће се наћи весеље и радост,
захваљивање и звуци песме.

⁴ »Чуј ме, мој народе, чуј ме, племе
моје:

Од мене ће изаћи Закон,
моја правда биће светлост народима.

⁵ Брзо се примиче моја праведност,
стиже моје спасење,

моја рука доноси правду народима.
Острва ће гледати у мене
и с надом чекати моју руку.

⁶ Дигни поглед ка небесима,
погледај земљу испод.
Небеса ће ишчезнути као дим,
земља се отрцати као одећа,
а њени становници изгинуту као
муве.

Али моје спасење трајаће довека,
моја праведност неће престати.

⁷ Чујте ме, ви који знате шта је право,
ви којима је мој Закон у срцу:

Не бојте се прекора људи
и не стрепите од њихових увреда.

⁸ Јер, мољац ће их изјести као одећу,
црв их прождрети као вуну.

Али моја праведност трајаће довека,
моје спасење кроз сва поколења.«

⁹ Пробуди се! Пробуди се!
У снагу се обуци, руко ГОСПОДЊА,
пробуди се као у прошлим данима,
као у давним поколењима.

Зар ниси ти раскомадала Рахава?
Зар ниси ти пробола ту немањ?

¹⁰ Зар ниси ти исушила море,

воде океана*?

Зар ниси пут направила у морским дубинама

да преко пређу откупљени?

¹¹ Вратиће се спасени ГОСПОДЊИ,

доћи на Сион певајући;

вечном радошћу биће им овенчане главе.

Обузеће их весеље и радост,

а побећи туга и жецање.

¹² »Ја, ја сам Онај који вас теши.

Ко си ти да се плашиш смртника,

рода људског, који је само трава,

¹³ да заборављаш ГОСПОДА, свога

Творца,

који је разапео небеса

и поставио темеље земље,

да непрестано, сваког дана, стрепиш

од гнева тлачитељевог,

који има намеру да уништи?

Јер, где је срџба тлачитељева?

¹⁴ Брзо ће потлачени бити ослобођени;

неће поумирати у тамници

нити ће им недостајати хлеба.

¹⁵ Јер, ја сам ГОСПОД, твој Бог,

који узбурка море,

па му таласи тутње« –

ГОСПОД над војскама му је Име.

¹⁶ »У твоја уста сам ставио своје речи

и покрио те сенком своје руке,

ја, који сам наместио небеса

и поставио темеље земље

и који кажем Сиону:

,Ти си мој народ.‘«

Чаша ГОСПОДЊЕ срџбе

¹⁷ Пробуди се! Пробуди се!

Устани, Јерусалиме,

ти који си из руке ГОСПОДЊЕ

испио чашу његове срџбе,

ти који си до дна ископио

пехар од ког се посрђе.

¹⁸ Од свих синова који му се родише,

нема ниједнога да му буде водич;

од свих синова које је одгајио,

нема ниједнога да га поведе за руку.

¹⁹ Ово двоје те је снашло:

пропаст и уништење,

глад и мач.

Ко ће да те ожали?

Ко ће да те утеши?

²⁰ Синови ти малаксаше;

леже на угловима свих улица

као антилопа у мрежи.

Пуни су срџбе ГОСПОДЊЕ

и прекорџ твога Бога.

²¹ Стога чуј ово, невољнике,

ти који си пијан, али не од вина.

²² Овако каже твој Господ ГОСПОД,

твој Бог,

који брани свој народ:

»Ево, узео сам ти из руке чашу

од које си тетурао.

Нећеш више пити из те чаше,

из пехара моје срџбе.

²³ Ставићу је у руке твојих мучитеља, који су ти говорили:

,Падни ничице, да преко тебе пређемо.‘

А ти си им своја леђа подметнуо као тле

и као улицу да преко њих пређу.«

52 Пробуди се! Пробуди се!
Обуци се у снагу, Сионе!

Обуци своју прелепу одећу,

Јерусалиме, свети граде.

Необрезани и укаљани

неће више улазити у тебе.

² Отреси прашину, устани,

седи на престо, Јерусалиме.

Ослободи се ланаца са свога врата,

засужњена Кћери сионска.

³ Јер, овако каже ГОСПОД:

»Продата си ни за шта,

па ћеш без сребра бити откупљена.«

⁴ Јер, овако каже Господ ГОСПОД:

»Прво је мој народ

* 51:10 океана Дословно: велике дубине.

отишао да живи у Египту,
а у последње време потлачи га
Асирија.

⁵И сада«, говори ГОСПОД, »шта то
затичем овде?

Јер, мој народ је одведен ни за шта,
а они који над њим владају, изругују
се»,

говори ГОСПОД, »и моје Име се
повоздан,

без престанка погрђује.

⁶Зато ће мој народ знати моје Име,
зато ће тога дана знати
да сам ја, баш ја, Онај који је то
прорекао.«

⁷Како су лепе на горама ноге
гласника

који објављује мир,
који доноси радосну вест,
који објављује спасење,
који каже Сиону: »Твој Бог влада!«

⁸Слушај! Твоји стражари подижу глас
и углас кличу, јер ће својим очима
видети

ГОСПОДА како се враћа на Сион.

⁹Запевајте углас песме радоснице,
развалине јерусалимске,
јер ГОСПОД је утешио свој народ
и откупио Јерусалим.

¹⁰ГОСПОД ће открити своју свету
руку

наочиглед свим народима
и спасење нашег Бога видеће се до
накрај света.

¹¹Одлазите! Одлазите! Изађите
оданде!

Ништа нечисто не дотичите!
Изађите из њега и будите чисти,
ви који носите посуде ГОСПОДЊЕ*.

¹²Али нећете отићи журно, ни
бежећи,
јер ГОСПОД ће ићи пред вама,

Бог Израелов чуваће вам одступницу.

Страдање и слава Слуге ГОСПОДЊЕГ

¹³»Ево, мој слуга ће поступати
мудро[†];

биће подигнут и уздигнут и високо
узвишен.

¹⁴Као што су се многи згражавали над
њим –

изглед му је био унакажен,
нимало налик на човечији,
и његово обличје нимало налик на
људско –

¹⁵тако ће он запањити многе народе
и цареви ће због њега умукнути.

Јер, видеће оно што им није речено
и разумети оно што нису чули.«

53 Ко је поверовао нашој поруци?
Ко ме се открила рука
ГОСПОДЊА?

²Изникао је пред њим као младица,
као корен из сасушене земље.

Није на њему било лепоте ни сјаја,
да бисмо га погледали,
ничега у његовом изгледу,
да би нас њему привукло.

³Био је презрен и одбачен од људи,
човек бола, на страдања навикнут.
Био је презрен као онај од кога људи
крију лице

и нисмо га ценили.

⁴Он је узео наше слабости
и понео наше боли,
а ми смо мислили да га то Бог
кажњава,

удара и мучи.

⁵Био је прободен због наших
преступа,

сатрвен због наших злодела;
њeга је снашла казна која нас учини
целима

*52:11 *посуде ГОСПОДЊЕ* Вероватно: предмете из Храма.

†52:13 *мој ... мудро* Овај текст на хебрејском може да значи и »мом слуги ће добро кренути«.

и његовим ранама смо исцељени.

⁶ Сви смо као овце залутали, свако је ишао својим путем. А ГОСПОД је злодела свих нас натоварио на њега.

⁷ Злостављали су га и мучили, али он не отвори своја уста. Одвели су га као јагње на клање.

И као што је овца нема пред онима који је стрижу, тако ни он не отвори своја уста.

⁸ По хватању и пресуди, уклонише га. Ко може да опише његове потомке?

Јер, уклоњен је из земље живих, кажњен за преступе свога народа.

⁹ Гроб му доделише са злима и гробницу са богатима, иако није учинио насиље, нити му је превара била у устима.

¹⁰ Али ГОСПОДУ се свидело да га сатре

и да учини да страда.

Ако свој живот положи као жртву за кривицу,

видеће потомство, продужити себи дане,

и воља ГОСПОДЊА испуниће се кроз њега.

¹¹ »После патње своје душе, видеће светлост

и наситити се спознањем.

Мој праведни слуга оправдаће многе и понети њихове грехе.

¹² Зато ћу му дати део међу великима и плен ће делити са јакима,

јер је свој живот излио до смрти

и био убројен међу преступнике.

Јер, он је понео грех многих

и заузео се за преступнике.«

Најава Сионове славе

54 »Певај, нероткињо, ти која ниси рађала, запевај, кличи, ти која ниси била у трудовима.

Јер, више деце има напуштена

него она која има мужа«, каже ГОСПОД.

² »Прошири место за свој шатор, рашири шаторске завесе без устезања, продужи конопце, ојачај кочиће.

³ Јер, проширићеш се десно и лево и твоји ће потомци одузети посед народима

и у њиховим пустим градовима се настанити.

⁴ Не бој се, јер нећеш бити постиђена, не плаши се срамоте, јер нећеш бити понижена.

Заборавићеш срамоту из своје младости

и нећеш се сећати понижења свога удовиштва.

⁵ Јер, твој Творац ти је муж – ГОСПОД над војскама му је Име; Светац Израелов твој је Откупитељ – зову га Бог свега света.

⁶ »ГОСПОД те је позвао као жену остављену

и уцвељену, жену још младу а одбачену«, каже твој Бог.

⁷ »Закратко сам те напустио, али вратићу те у великој самилости.

⁸ У налету гнева начас сам од тебе сакрио лице, али ћу ти се смиловати у вечној љубави«,

каже ГОСПОД, твој Откупитељ.

⁹ »За мене је ово као Нојево време: као што сам се заклео да Нојеве воде више неће потопити земљу,

тако се сада заклињем да више нећу бити гневан на тебе и да те више нећу прекоревати.

¹⁰ Ако се пољуљају планине и помере се брегови, неће се пољуљати моја љубав према теби,

ни померити се мој Савез мира«, каже ГОСПОД, који ти се смиловао.

¹¹ »О, невољнице, шибана олујама

а неутешена.

Ево, дићи ћу те поново од камена тиркиза,

а твоје темеље од лазулита.

¹² Направићу ти грудобране од рубина,

капије од светлуцавих драгуља, а све зидове од драгог камења.

¹³ Све твоје синове поучиће ГОСПОД и велик ће бити мир твоје деце.

¹⁴ Бићеш заснована на праведности, глачење ће бити далеко од тебе, нећеш имати чега да се бојиш.

Страх ће бити удаљен од тебе, неће ти се примаћи.

¹⁵ Ако те неко и нападне, неће доћи од мене;

ко год те нападне, због тебе ће пасти.

¹⁶ »Ево, ја сам створио ковача, који распаљује жеравицу и из ње вади оружје да га кује. И уништитеља сам ја створио, да разара.

¹⁷ Неће те победити оружје сковано против тебе и ућуткаћеш сваки језик који те оптужује.

То је наследство слугу ГОСПОДЊИХ и то им је оправдање од мене«, говори ГОСПОД.

Позив жеднима

55 »Дођите на воду, сви ви који сте жедни!

Ако и немате новца, дођите, купите и једите! Дођите! Купите вина и млека без новца и без трошка.

² Зашто да трошите новац на оно што није хлеб и своју надницу на оно што не сити?

Добро ме слушајте, и добро ћете јести и наслађивати се богатим јелима.

³ Слушајте и дођите к мени, чујте, и живећете.

Склопићу с вама савез вечан, своју верну љубав Давиду обећану.

⁴ Ево, учинио сам га сведоком народима, њиховим владаром и заповедником.

⁵ Ево, позваћеш народе које не познајеш

и к теби ће похрлити народи који те не знају,

јер те је ГОСПОД, твој Бог, Светац Израелов,

овенчао славом.«

⁶ Тражите ГОСПОДА док се још може наћи,

призовите га док је близу.

⁷ Нека опаки остави свој пут и грешник своје мисли.

Нека се окрене ГОСПОДУ, и он ће му се смиловати, нашем Богу,

јер ће му великодушно опростити.

⁸ »Јер, моје мисли нису ваше мисли и моји путеви нису ваши путеви«, говори ГОСПОД.

⁹ »Као што су небеса високо над земљом,

тако су и моји путеви виши од ваших путева

и моје мисли од ваших мисли.

¹⁰ Као што киша и снег падају са неба и не враћају се док не натопе земљу, чинећи да она пропуши и процвета да би дала семе сејачу и хлеб ономе ко га једе,

¹¹ тако се ни реч која излази из мојих уста

не враћа мени без плода,

него извршава оно што желим

и остварује оно ради чега сам је послао.

¹² Излазићете у радости

и у миру ћете бити вођени.

Планине и брегови певаће пред вама и све пољско дрвеће вам плескати.

¹³ Место трња, рашће борови,
и место трњака, мирта.
То ће бити за спомен на ГОСПОДА,
знак вечан, непролазан.»

Спасење за све

56 Овако каже ГОСПОД: »Држите се правде и чините оно што је праведно, јер близу је моје спасење и моја праведност ће се ускоро открити.

² Благо човеку који то чини, смртнику који се тога држи, који поштује суботу, не оскврњујући је, и који руку суспреже од сваког зла.

³ »Нека ниједан туђинац који се обавезао ГОСПОДУ не каже: „ГОСПОД ће ме сигурно одвојити од свога народа.“ И нека се ниједан ушкопљеник не пожали:

„Ето, ја сам само осушено стабло.“»

⁴ Јер, овако каже ГОСПОД: »Ушкопљеницима који поштују моје суботе,

бирају оно што ми је по вољи и чврсто се држе мога Савеза

⁵ даћу у свом Храму и унутар мојих зидина споменик и име,

што је боље од синова и кћери;

даћу им вечно име, које неће бити затрто.

⁶ И туђинце који се обавезу ГОСПОДУ да ће му служити, да ће волети Име ГОСПОДЊЕ и да ће му се клањати, све који поштују суботу, не оскврњујући је,

и чврсто се држе мога Савеза,

⁷ довешћу на своју свету гору и радосћу их испунити у свом Дому молитве.

Њихове паљенице и клане жртве

биће прихваћене на мом жртвенику. Јер, мој Дом ће се звати Дом молитве за све народе.»

⁸ Господ ГОСПОД – он који сабира изгнане Израелове – говори:

»Придружићу им и друге поред оних који су већ сабрани.«

Бог оптужује опаке

⁹ Све звери пољске, све звери шумске, дођите и једите!

¹⁰ Његови стражари су слепи, свима недостаје знања, сви су они неми пси – не умеју да лају, излежавају се и сањају, најмилије им је да спавају.

¹¹ Они су пси прождрљиви, незаситни, пастири који ништа не схватају.

Сваки вуче на своју страну, сваки тражи само своју корист.

¹² »Дођите«, говоре, »донећу вина! Напијмо се опојног пића!

А и сутра ће бити као данас, па и много боље.«

57 Праведник гине, а нико не мари.

Верне уклањају, а нико не схвата да праведнике одводе

да их сачувају несреће.

² Они који иду правим путем, у мир улазе и налазе починак на свом лежају.

³ »Али ви – дођите овамо, ви врачарини синови, ви потомци прељубника и блуднице!

⁴ Ко ме се то изругујете? Ко ме се кревельите и плазите језик?

Ви сте деца бунтовникова, потомство лажљивчево.

⁵ Изгарате од похоте међу храстовима и под сваким зеленим дрветом.

Своју децу приносите на жртву у кланцима и под високим литицама.

⁶»Твој део је међу облацима из кланца,

они, они су твоје наследство.
Да, њима си изливала жртве леванице и приносила житне жртве.

Зар да се упркос томе сажалим?

⁷Свој лежај си распростирала на брегу високом, узвишеном, и тамо се пењала да принесеш клане жртве.

⁸Иза врата и довратка поставила си спомен на идоле.
Далеко од мене, обнаживала си се, пењала се на свој лежај и разгртала га.

Погодбу си склопила с онима чији лежај си заволела и гледала си њихову голотињу.

⁹Ишла си Молоху с маслиновим уљем и умножавала своје мирисне помасти.
Далеко си слала гласнике; чак си и у сам Шеол силазила.

¹⁰Изморила си се од својих многих лутања,

али ниси хтела да кажеш: „Нема наде.“
Нашла си нову снагу, па ниси посустала.

¹¹Од кога си толико стрепела и бојала се

да си ми постала неверна, да ме се више ниси сећала, ни мислила на мене?

Зато што сам ћутао и крио се – зар ме се зато ниси бојала?

¹²Разоткрићу твоју „праведност“ и твоја дела,

али од њих нећеш имати користи.

¹³»Кад будеш викала у помоћ, нека те спасу идоли које си накупила!
Све ће их развејати ветар, дашак их одувати.

Али ко се у мене узда, наследиће земљу и запосести моју свету гору.«

Утеха за понизне

¹⁴Говориће се: »Наспите! Наспите! Припремите пут!
Уклоните мом народу препреке с пута!«

¹⁵Јер, овако каже Вишњи и Узвишени, који је довека жив, чије Име је свето:
»Живим на месту високом и светом, али и с оним ко је скрушен и понизног духа,
да оживим дух понизних и оживим срце скрушених.

¹⁶Јер, нећу довека оптуживати, ни вечито бити гневан,
јер би онда преда мном ишчилио човеков дух –

дах човека, кога сам створио.

¹⁷»Разгневио сам се због његове грешне похлепе,

казнио га и у гневу сакрио своје лице, а он је и даље ишао својим путевима.

¹⁸Видео сам његове путеве, али излечићу га.

Водићу га и вратити утеху њему и онима који с њим тугују,

¹⁹стављајући хвалу на његове усне.

Мир, мир ономе ко је далеко и ономе ко је близу»,

каже ГОСПОД,
»и излечићу га.«

²⁰Али зли су као узбуркано море, које не уме да мирује,
чији таласи избацују муљ и блато.

²¹»Нема мира за злек«, каже мој Бог.

Истински пост

58 »Завичи из свега гласа, не суспрежи се,

подигни глас као овнујски рог.
Објави мом народу његов преступ и народу Јаковљевом његове грехе.

²Јер, из дана у дан ме траже као да желе да знају моје путеве,

као да су народ који чини што је праведно

и не заборавља заповести свога Бога.

Од мене траже праведне пресуде као да желе да им Бог буде близу.

³»Зашто смо постили⁴, говоре,

а ти то ниси видео?

Зашто смо се понижавали,

а ти то ниси приметити?⁴

Али на дан поста ви радите по својој вољи

и тлачите све своје раднике.

⁴Ваш пост завршава препирком и кавгом

и подмуклим ударцима песнице.

Немојте више да постите као данас, и глас ће вам се чути на небесима*.

⁵Зар ми је такав пост по вољи,

само дан да се човек понизи?

Зар је он зато да се глава повије као трска

и да се лежи на кострети и пепелу?

Зар то зовеш постом,

даном који је Богу пријатан?

⁶Зар није ово пост који је по мојој вољи:

раскидати окове неправде,

развезивати ужад јарма,

ослобађати потлачене

и ломити сваки јарам,

⁷делити хлеб са гладнима,

давати склониште бескућнику,

када видиш голога, обући га,

и не крити се од својих сродника?

⁸»Тада ће твоја светлост синнути као зора

и брзо ће стићи твоје излечење.

Пред тобом ће ићи твоја праведност,

а Слава ГОСПОДЊА чувати ти одступницу.

⁹Тада ћеш позвати, и ГОСПОД ће се одазвати;

завапићеш, а он ће рећи: „Ево ме.“

Ако уклониш јарам тлачења из своје средине,

престанеш да упиреш прстом и да говориш зло,

¹⁰ако даш све од себе да нахраниш гладнога

и подмириш потребе потлаченога,

тада ће твоја светлост засјати у тами и твоја ноћ ће бити као подне.

¹¹ГОСПОД ће те стално водити,

ситити те у сушним крајевима

и ојачати ти кости.

Бићеш као наводњен врт,

као извор чије воде не пресушују.

¹²Поново ћеш дићи старе развалине,

подићи прадавне темеље.

Зваће те Поправљач напуклих зидова

и Обнављач улица за становање.

¹³»Ако задржиш ногу да не прекршиш суботу

и на мој свети дан не радиш како ти драго,

ако суботу прогласиш даном радости и свети дан ГОСПОДЊИ часним,

ако га поштујеш не идући својим путевима

и не радећи како ти драго

и не говорећи празне речи,

¹⁴тада ћеш у ГОСПОДУ наћи радост,

а ја ћу учинити да преко висова земље јездиш

и наслађујеш се наследством свог оца Јакова.«

Уста ГОСПОДЊА су говорила.

Грех, признање и откупљење

59 Не, није рука ГОСПОДЊА прекратка да спасе,

нити му је ухо затворено да не би чуо, ²него су вас ваша злодела одвојила од

вашега Бога,

ваши греси му лице сакрили од вас,

да не чује.

³Јер, руке су вам умрљане крвљу,

*58:4 на небесима Дословно: на висини.

а прсти кривицом.

Усне вам изричу лажи,
а језик мрмља глупости.

⁴ Нико тужбу не подноси с правом,
нико се не парничи поштено.

Ослањају се на празне речи
и говоре лажи,
невољу зачињу и рађају зло.

⁵ Лежу гујина јаја и паучину ткају.
Ко њихово јаје поједе, умре,
а кад се неко разбије, љута гуја се
излегне.

⁶ Њихове мреже не могу се обући,
не могу се покрити својом
творевином.

Дела су им дела зла
и рукама чине насиље.

⁷ Ноге им хитају у грех,
брзи су да недужну крв пролију.
Мисли су им зле мисли,
пропаст и разарање на њиховим су
путевима.

⁸ Пут мира они не познају,
нема правде на њиховим стазама.
Искривили су своје путеве –
ко њима путује, не зна за мир.

⁹ Зато је правда далеко од нас
и праведност до нас не досеже.
Светлост чекамо, али све је тама,
светлост јарку, али у мраку ходамо.

¹⁰ Као слепи пипамо дуж зида,
пипамо као да немамо очи.
У подне се спотичемо као у сумрак,
међу јакима смо као мртви.

¹¹ Сви брундамо као медведи
и жалостиво гучемо као голубови.
Правду чекамо, али ње нема,
избављење, али оно је далеко.

¹² Јер, много је наших преступа пред
тобом
и наши греси против нас сведоче.
Наши преступи стално су с нама
и ми знамо своја злодела:

¹³ побунили смо се против ГОСПОДА

и издали га,
окренули смо се од свога Бога,
говорили о тлачењу и побуни,
изрицали лажи које смо смислили у
срцу.

¹⁴ Тако је правда потиснута,
а праведност стоји далеко.
Истина је посрнула на улици,
поштењу је ускраћен приступ.

¹⁵ Нигде истине,
и ко избегава зло, плен постаје.
ГОСПОД погледа, и не би му мило
што нема правде.

¹⁶ Виде да никог нема,
зграну се што нема посредника.
Тада му његова рука донесе победу*
и његова праведност га подржа.

¹⁷ Праведност обуче као оклоп,
на главу стави шлем спасења.
Обуче одећу освете
и ревношћу се огрну као плаштом.

¹⁸ Сваком ће узвратити према
његовим делима:
срдбом својим непријатељима
и одмаздом својим душманима.
Острвима ће узвратити како су
заслужила.

¹⁹ На западу ће се бојати Имена
ГОСПОДЊЕГ,
а на истоку његове Славе.

Јер, он ће доћи као силна бујица
коју покреће дах ГОСПОДЊИ.

²⁰ »Откупитељ ће доћи Сиону,
онима у Јакову који се покају за своје
грехе«,
говори ГОСПОД.

²¹ »А ово је мој савез с њима«,
каже ГОСПОД:

»Мој Дух, који је на теби,
и моје речи, које сам ти ставио у уста,
неће отићи из твојих уста,
ни из уста твоје деце,
ни из уста њихових потомака
одсад па довека«, каже ГОСПОД.

* 59:16 победу Ова реч на хебрејском може да значи и »спасење«.

Слава Сиона

60 »Устани, засветли,
јер твоја светлост је дошла
и Слава ГОСПОДЊА те обасјава као
зора.

² Јер, ево, тама покрива земљу
и густо мрак народе,
али тебе обасјава ГОСПОД
и његова Слава се помаља над тобом.

³ Народи ће доћи к твојој светлости
и цареви к сјају твоје зоре.

⁴ Подигни поглед и погледај око себе:
сви се окупљају, к теби долазе.
Твоји синови стижу издалека,
а кћери ти носе у наручју.

⁵ Тада ћеш гледати и озарити се,
срце ће ти закуцати и заиграти од
радости.

Биће ти донето благо мора,
богатство народâ доћи ће к теби.

⁶ Прекриће те мноштво камила,
младих камила из Мидјана и Ефе.
И сви из Сабе ће доћи,
доносећи злато и тамјан
и радосно хвалећи ГОСПОДА.

⁷ Биће ти припојена сва кедарска
стада,

служиће ти невајотски овнови:
биће жртве прихватљиве на мом
жртвенику,

а ја ћу украсити свој прекрасни Храм.

⁸ »Ко су ови што лете као облаци,
као голубови својим гнездима?

⁹ »Да, острва ме ишчекују.
Таршишке лађе прве хитају
да издалека доведу твоје синове,
са њиховим сребром и златом,
у част ГОСПОДА, твога Бога,
Свеца Израеловог,
јер те прославио.

¹⁰ Туђинци ће ти поново дићи зидине,
а њихови цареви ти служити.
Иако сам те ударио у гневу,
смиловах ти се у својој наклоности.

¹¹ Капије ће ти бити стално отворене,

ни дању ни ноћу неће се затварати
да би ти се доносила блага народâ
и доводили њихови цареви.

¹² Јер, нестаће народ или царство
који не буду хтели да ти служе –
докраја ће бити затрти.

¹³ Доћи ће ти слава Либана –
бор, јела и чемпрес заједно –
да украси место мога светилишта,
а ја ћу прославити место за своје ноге.

¹⁴ Синови твојих тлачитеља
доћи ће ти погнуте главе.

Пред ноге ће ти пасти
сви који те презиру
и звати те Град ГОСПОДЊИ,
Сион Свеца Израеловог.

¹⁵ »Иако си био остављен и омражен
и нико није путовао кроз тебе,
учинићу од тебе вечни понос и радост
за сва поколења.

¹⁶ Пићеш млеко народâ,
сисати на царским грудима.
Тада ћеш знати да сам ја, ГОСПОД,
твој Спаситељ, твој Откупитељ,
Силни Јаковљев.

¹⁷ Место бронзе, донећу ти злата,
и место гвожђа, сребра.
Место дрвета, донећу ти бронзе,
и место камена, гвожђа.

Мир ћу ти поставити за намесника
и праведност за владара.

¹⁸ Више се неће чути за насиље у
твојој земљи,
ни за пропаст и разарање унутар
твојих граница.

Своје зидине назваћеш Спасењем
и своје капије Хвалом.

¹⁹ Више ти неће сунце давати светлост
дању,

нити ће те обасјавати сјај месеца,
јер ГОСПОД ће бити твоја вечна
светлост

и твој Бог твој блистави украс.

²⁰ Твоје сунце више неће заћи,
ни твој месец се помрачити.

ГОСПОД ће бити твоја вечна светлост

и окончаће се дани твоје жалости.

²¹ Сви из твога народа биће праведници

и поседовати земљу довека.

Они су младица коју сам засадио, моје дело, које моју Славу показује.

²² Најмањи од вас постаће хиљада, најнезнатнији, моћан народ.

Ја сам ГОСПОД.

Кад буде време, брзо ћу то учинити.«

Година Божије милости

61 На мени је Дух Господа ГОСПОДА,

јер ГОСПОД ме је помазао

да сиромасима објавим радосну вест; послао ме да исцелим

оне срца сломљеног,

да сужњима објавим ослобођење

и затворенима пуштање на слободу,

² да објавим годину милости ГОСПОДЊЕ

и дан освете Бога нашега,

да утешим све ожалошћене

³ и побринем се за оне који тугују на Сиону,

да им дам венац место пепела,

уље радости место жалости,

одећу хвале место духа потиштености.

Зваће се Храстови праведности,

Насад ГОСПОДЊИ на његову славу.

⁴ Поново ће дићи старе развалине и обновити места давно уништена.

Поправиће срушене градове

који вековима леже разорени.

⁵ Странци ће вам напасати стада,

туђинци обрађивати њиве и винограде.

⁶ А ви ћете се звати Свештеници ГОСПОДЊИ,

име ће вам бити Служитељи Бога нашега.

Хранићете се благом народâ

и хвалити се њиховим богатством.

⁷ Место стида мој народ примиће двоструко,

место срамоте радоваће се у свом наследству.

У својој земљи наследиће двострук део

и вечна радост биће његова.

⁸ »Јер, ја, ГОСПОД, волим правду, а мрзим пљачку и злодело.

Сигурно ћу им дати њихову награду и с њима склопити вечан савез.

⁹ Потомци ће им бити знаменити међу народностима

и њихово потомство међу народима.

И сви који их буду видели, спознаће да су народ који је ГОСПОД

благословио.«

¹⁰ Силно се радујем у ГОСПОДУ,

душа ми кличе у моме Богу.

Јер, обукао ме је у одећу спасења,

огрнуо ме плаштом праведности,

као што младожења ставља венац,

као што се невеста украшава драгуљима.

¹¹ Јер, као што земља чини да потеряју младице

и као што врт чини да проклија семе,

тако ће Господ ГОСПОД учинити

да праведност и хвала изникну

пред свим народима.

Сионово ново име

62 Сиона ради нећу ћутати,

Јерусалима ради нећу мировати

док његова праведност не засија као зора,

његово спасење као пламтећа буктиња.

² Народи ће видети твоју праведност и сви цареви твоју славу;

зваће те новим именом,

које ће ти дати уста ГОСПОДЊА.

³ Бићеш сјајна круна у руци ГОСПОДЊОЈ,

царски венац у руци свога Бога.

⁴ Више те неће звати Остављена,
ни твоју земљу Опустела,
него ће те звати Моја милина*,
а твоју земљу Удата†,
јер ГОСПОД ће у теби наћи милину
и твоја земља ће се удати.
⁵ Као што се младић жени девојком,
тако ће се твој Градитељ оженити
тобом.
И као што се младожења радује
невести,
тако ће се твој Бог радовати теби.
⁶ На твоје зидине, Јерусалиме,
поставио сам стражаре –
ни дању ни ноћу неће ућутати.
Ви који подсећате ГОСПОДА,
не дајте себи починка
⁷ и не дајте починка њему
док не обнови Јерусалим
и не учини да га свет хвали.
⁸ ГОСПОД се заклео својом десницом
и својом моћном руком:
»Нећу више дати твоје жито
за храну твојим непријатељима,
нити ће више туђинци пити младо
вино
око ког си мукотрпно радио.
⁹ Него, јешће жито они који га жању
и хвалити ГОСПОДА,
и они који беру грозђе пиће младо
вино
у дворишту мога светилишта.«
¹⁰ Прођите! Прођите кроз капије!
Припремите пут народу!
Наспите! Наспите друм!
Уклоните камење!
Подигните заставу народима!
¹¹ Ево, ГОСПОД је објавио до крајева
земље:
»Кажите Кћери сионској:
,Ево, твој Спаситељ долази!
Ево, с њим је његова награда
и пред њим његова накнада.«

¹² Они ће се звати Свети народ,
Откупљени ГОСПОДЊИ,
а ти ћеш се звати Тражена,
Град неостављен.

Дан Божије освете и откупљења

63 Ко је овај који долази из Едома,
из Бодре, у одећи умрљаној
црвенилом?

Ко је овај, у сјај одевени,
који корача у својој силној снази?
»То сам ја, праведност најављујем,
моћан да спасем.«

² Зашто ти је одећа црвена
као у онога ко газу грозђе у муљачи?

³ »Ја сам сâм газиро грозђе у муљачи;
ниједан од народâ није био са мном.

У свом гневу сам их изгазио
и у својој срџби их изгњечио;
њихова крв попрскала ми одело
и сву сам своју одећу умрљао.

⁴ Јер, дан освете био ми је у срцу,
стигла је година откупљења.

⁵ Огледах се, али никога да помогне;
згранух се што ни од кога нема
подршке.

Стога ми моја рука донесе победу
и моја срџба ме подржа.

⁶ У свом гневу изгазих народе,
у својој срџби их изгњечих
и њихову крв излих на земљу.«

Хвалоспев и молитва

⁷ Причаћу о делима љубави
ГОСПОДЊЕ,

о делима за која га треба хвалити,
због свега што је за нас учинио –
о његовој великој доброты
према народу Израеловом
коју је исказао у својој самилости
и многим делима љубави.

⁸ Он рече: »Да, они су мој народ,
синови који ме неће изневерити.«

* 62:4 *Моја милина* хебрејски: *Хефцива*.

† 62:4 *Удата* хебрејски: *Беула*.

И постаде њихов Спаситељ
⁹ у свим њиховим недаћама.
 Није их спасао никакав гласник,
 ни анђео,
 него сâм он.
 У својој љубави и самилости их је
 откупио,
 подигао их и носио свих давнашњих
 дана.

¹⁰ Али они се побунише
 и ражалостише његовог Светог Духа.
 Зато и он постаде њихов непријатељ
 и сам се против њих борио.

¹¹ Онда се његов народ сети давних
 дана,

Мојсија и његовог народа –
 где је Онај који их је провео кроз море
 са пастиром свога стада?

Где је Онај који је међу њих поставио
 свога Светог Духа,

¹² који је учинио да његова славна
 рука

иде уз Мојсијеву десницу,
 који је пред њима раздвојио воде,
 да за себе стекне вечну славу,

¹³ који их је провео преко дубина?

Као коњ у пустињи, нису се спотакли;

¹⁴ као говедима која силазе у долину,
 Дух ГОСПОДЊИ дао им је починак.

Тако си водио свој народ
 да за себе стекнеш славно име.

¹⁵ Погледај са неба
 и види из свог пребивалишта,
 светог и славног:

где су твоја ревност и моћ,
 твоја нежност и самилост?

Повукле су се од нас.

¹⁶ Али ти си наш Отац,
 макар нас Авраам не познаје
 и Израел не признаје.

Ти си, ГОСПОДЕ, наш Отац;
 наш Откупитељ име ти је од давнина.

¹⁷ Зашто пушташ, ГОСПОДЕ,
 да одлутамо с твојих путева
 и да нам отврдне срце,
 па те се не бојимо?

Врати се ради својих слугу,
 племена која су твој посед.
¹⁸ Само накратко је твој народ
 поседовао твоје свето место,
 а сада су наши непријатељи
 изгазили твоје светилиште.

¹⁹ Постадосмо као народ
 којим никад ниси владао,
 који се није звао твојим Именом.

64 О, кад би небеса поцепао и
 сишао!

Планине би се затресле пред тобом!

² Као што огањ запали границие

и чини да вода прокључа,
 сиђи да обзнаниш своје Име

својим непријатељима,
 да народи задрхте пред тобом!

³ Јер, када си чинио страхотна дела
 која нисмо очекивали,
 силазио си и планине су се
 тресле пред тобом.

⁴ Од прадавних времена нико није
 чуо,

ниједно ухо није чуло,
 ниједно око видело
 другога Бога осим тебе,

који ради у корист оних који га
 ишчекују.

⁵ Ти прискачеш у помоћ
 онима који радо чине оно што је
 право,

који се сећају твојих путева.

Али, кад си се разгневио,
 ми згрешисмо

и непрестано грешимо.

Како онда да се спасемо?

⁶ Сви смо постали као нечист човек,
 а сва наша праведна дела као
 запрљана крпа.

Сви се сушимо као лист,
 а наши греси нас односе као ветар.

⁷ Нико не призива твоје Име
 нити се труди да до тебе допре,
 јер ти си своје лице сакрио од нас
 и пустио нас да ископнимо
 због наших греха.

⁸ А ипак, ГОСПОДЕ, ти си наш Отац,
Ми смо глина, ти си грнчар –
сви смо твоје дело.

⁹ Не гневи се прекомерно, ГОСПОДЕ,
не сећај се наших греха довека.

Погледај на нас, молимо те,
јер сви смо твој народ.

¹⁰ Твоји свети градови постадоше
пустиње;

Сион је пустиња, Јерусалим
пустолина.

¹¹ Наш свети и славни Храм,
где су ти наши очеви исказивали
хвалу,
спаљен је огњем
и све нама драгоцено у рушевинама
лежи.

¹² Зар ћеш се после свега и даље
суспрезати, ГОСПОДЕ?

Зар ћеш и даље ћутати и прекомерно
нас кажњавати?

Суд и спасење

65 »Открио сам се онима који
нису за мене питали,
нашли су ме они који ме нису
тражили.

,Ево ме! Ево ме!‘ рекох народу који ми
није призивао Име.

² Поваздан сам пружао руке народу
непокорном,
који хода рђавим путевима, идући за
својим мислима,

³ народу који ме непрестано отворено
изазива на гнев

приносећи жртве у вртовима
и палећи кад на циглама,

⁴ који седи међу гробовима
и ноћи међу стенама,
који једе свињетину
и у лонцима му чорба од нечисте
хране,

⁵ који каже: ,Склони се!

Не примичи ми се јер сам за тебе
пресвет!‘

Они су дим у мојим ноздрвама,
ватра која поваздан гори.

⁶ »Ево, пише преда мном:

,Нећу ћутати, него ћу их исплатити у
потпуности –

исплатићу их у недра –

⁷ за ваше грехе и за грехе ваших
праотаца‘,
каже ГОСПОД,

,зато што су палили кад на горама
и оцрњивали ме на брдима
у недра ћу им одмерити плату за
пређашња дела.«

⁸ Овако каже ГОСПОД:

»Као кад у грозду има још сока,
па кажу: ,Немојте да га уништите,
још у њему има доброга‘,
тако ћу и ја учинити ради својих слугу

–
нећу их све уништити.

⁹ Из Јакова ћу извести потомство
и из Јуде оне који ће наследити
планине;

моји изабраници ће их наследити
и моје слуге се тамо населити.

¹⁰ Шарон ће постати пашњак за ситну
стоку,

а долина Ахор планиште за крупну
– за мој народ, који ме тражи.

¹¹ Али ви који остављате ГОСПОДА
и заборављате моју свету гору,
који сто постављате Срећи
и вином пуните чаше Судбини* ,

¹² вас ћу доделити мачу,
и сви ћете се пригнути да вас закољу.
Јер, звао сам вас, и нисте се
одазивали,

говорио, и нисте слушали.

Чинили сте оно што је зло у мојим
очима

и бирали оно што ми није мило.«

*65:11 *Срећи, Судбини* Срећа и Судбина, хебрејски *Гад* и *Мени*, имена су арамејских богова.

¹³ Стога овако каже Господ ГОСПОД:
»Моје слуге ће јести, а ви гладовати,
моје слуге ће пити, а ви бити жедни,
моје слуге ће се радовати, а ви бити
постиђени.

¹⁴ Моје слуге ће певати од среће у
срцу,
а ви ћете јаукати од бола у срцу
и кукати због тескобног духа.

¹⁵ Своје име ћете оставити мојим
изабранима као клетву.

Господ ГОСПОД ће вас погубити,
а својим слугама дати друго име.

¹⁶ Ко год у земљи буде за себе тражио
благослов,

тражиће да га благослови Бог
истинити;

и ко год се у земљи буде заклињао,
заклињаће се Богом истинитим.

Јер, пређашње невоље биће
заборављене

и сакривене од мојих очију.»

Ново небо и нова земља

¹⁷ »Јер, ево, створићу ново небо и нову
земљу,

и што је било пре, неће се помињати
ни падати на памет.

¹⁸ Него, радујте се и кличите довека
због онога што стварам.

Јер, ево, стварам Јерусалим да буде
град клицања,

а његов народ, народ радости.

¹⁹ Клицаћу због Јерусалима
и радовати се због свога народа.

У њему се више неће чути ни плач, ни
вапај.

²⁰ У њему више неће бити
новорођенчета

које живи тек неколико дана,

ни старца који се неће наживети.

Ко умре са сто година, сматраће се
младим,

а ко не доживи стоту, проклетим.

²¹ Зидаће куће и живети у њима,
садити винограде и јести њихов род.

²² Неће више зидати а други
становати,
неће више садити а други јести.

Јер, животни век мога народа биће
као век дрвета

и моји избрани наживаће се својих
дела.

²³ Неће узалуд мукотрпно радити,
ни децу рађати за несрећу,

јер ће бити народ који је ГОСПОД
благословио

и с њима њихове потомке.

²⁴ Пре него зовну, одазваћу се,
док још буду говорили, услишићу.

²⁵ Вук и јагње храниће се заједно
и лав јести сламу као во.

Али змији ће прашина бити храна.

Они неће чинити штету

ни разарати на мојој светој гори»,

каже ГОСПОД.

Суд и нада

66 Овако каже ГОСПОД: »Небо ми
је престо,

а земља подножје мојим ногама.

Какву ћете ми кућу саградити?

Какво место починка за мене?

² Све је ово моја рука начинила

и све је ово моје»,

говори ГОСПОД.

»Али ово ће ми бити мило:

онај ко је понизан и скрушеног духа,

ко дрхти пред мојом речју.

³ Али, ко закоље вола, као да је убио
човека,

и ко јагње принесе на жртву, као да је
псу сломио врат.

Ко принесе житну жртву, као да је
принео свињску крв,

и ко запали кад као жртву
подсетницу, као да се клања
идолу.

Сами су изабрали своје путеве и
уживају у својим гадостима,

⁴ па ћу им и ја жестоку невољу
изабрати

и навући на њих оно чега се плаше.
Јер, звао сам, и нико се не одазва,
говорио, и нико не послуша.

Него, чинили су оно што је зло у
мојим очима

и изабрали оно што ми није мило.«

⁵ Чујте реч ГОСПОДЊУ, ви који
дрхтите пред његовом речју:

»Ваша сабраћа која вас мрзе и
одбацују због мога Имена
рекоше:

Нека се ГОСПОД прослави, да
видимо вашу радост.⁴

Али биће постиђени.

⁶ Слушајте ту буку из града, тај глас
из Храма!

То је глас ГОСПОДА, који својим
непријатељима узвраћа
како су заслужили.

⁷ »Пре него што осети трудове, рађа,
пре него што је спопадну болови, сина
доноси на свет.

⁸ Ко је за тако нешто чуо?

Ко је тако нешто видео?

Зар се може земља родити у једном
дану?

Зар се може народ донети на свет у
једном часу?

А Кћи сионска^{*}, чим је осетила
трудовете,

своју децу роди.

⁹ Зар ја мајчину материцу отварам«,
каже ГОСПОД,

»а не дам јој да се породи?

Зар ћу ја, који женама дајем да се
породе,

затворити материцу?«[†] каже твој Бог.

¹⁰ Радујте се са Кћери јерусалимском[†]
и кличите због ње,

сви ви који је волите;

силно се с њом радујте,

сви ви који сте због ње туговали.

¹¹ Јер, сисаћете и наситити се
на њеним дојкама утехе,
напити се и наживати
обиља њеног млека.

¹² Јер, овако каже ГОСПОД:

»Ево, послаћу јој мир као реку
и богатство народа као набујали
поток.

Сисаћете, а она ће вас носити у
наручју

и цупкати вас на својим коленима.

¹³ Као што мајка теши своје дете,
тако ћу ја тешити вас –
утешићете се у Јерусалиму.

¹⁴ Када то видите, срце ће вам се
радовати

и бујаћете[‡] као трава.

Рука ГОСПОДЊА обзнаниће се
његовим слугама,

а његова јарост његовим душманима.

¹⁵ Јер, ево ГОСПОД долази с огњем

– кола су му попут вихора –

да свој гнев истражи с јарошћу

и своје претње огњеним пламеном.

¹⁶ Јер, ГОСПОД ће огњем и мачем
судити свим људима

и биће много оних које је ГОСПОД
побио.

¹⁷ »Они који се свештају и чисте да
би ишли у вртове иза оног једног

у средини, који једу свињетину,
пацове и друге гадости – сви ће

изгинути заједно«, говори ГОСПОД.

¹⁸ »Знам њихова дела и мисли.

Долазим да окупим све народе и
језике, и они ће доћи и видети

моју Славу. ¹⁹ Поставићу знак међу

њих, а од преживелих ћу неке
послати народима – у Таршиш, Пул,

Луд, познат по стрелцима, Тувал
и Јаван, и на далека острва, која

нису чула за мене, ни видела моју

^{*}66:8 *Кћи сионска* Дословно: Сион.

[†]66:10 *Кћери јерусалимском* Дословно: Јерусалимом.

[‡]66:14 *бујаћете* Дословно: кости ће вам бујати.

Славу – и они ће објавити моју Славу међу народима. ²⁰И доведиће сву вашу сабраћу из свих народа на своју свету гору у Јерусалиму као жртвени принос ГОСПОДУ, на коњима, борним колима и таљигама, мазгама и камилама«, каже ГОСПОД, »као кад Израелци у чистој посуди доносе житну жртву у Дом ГОСПОДЊИ. ²¹И узећу неке од њих да буду свештеници и Левити«, каже ГОСПОД.

²²»Јер, као што ће ново небо и нова земља које ћу створити трајати преда мнош«, говори ГОСПОД, »тако ће трајати ваше име и потомци. ²³Од младог месеца до младог месеца и од суботе до суботе, сви људи ће долазити да се поклонe преда мнош«, каже ГОСПОД. ²⁴»Излазиће и гледати лешеве људи који су се побунили против мене, чији црв не умире и чији огањ се не гаси, који су огавни свим људима.«